

**ТАБЛИЦА С ПОСТЪПИЛИТЕ В КРС СТАНОВИЩА ПО
ПРОЕКТ НА НАРЕДБА ЗА УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ДОСТЪП И/ИЛИ ВЗАИМНО СВЪРЗВАНЕ,
ПРИЕТ С РЕШЕНИЕ НА КРС № 1167 ОТ 17 ЮЛИ 2008 Г.**

Член	Предприятие	Забележка	Статус	Мотиви
Общи бележки	Мобилтел	<p>Предлагаме предметът на Наредбата да бъде разширен в съответствие с изискванията на чл. 161 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), като бъдат предвидени съответни разпоредби относно задълженията на предприятията, предоставящи обществени електронни мрежи за разпространение на цифрови телевизионни услуги.</p> <p>Мотиви: ЗЕС, както и Директива 2002/19/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 7 март 2002 относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях (Директива за достъпа) регламентират в определени свои текстове задължения на предприятията, предоставящи обществени електронни мрежи за разпространение на цифрови телевизионни услуги. Същевременно, настоящият Проект не засяга в нито една от своите разпоредби поставения въпрос. Считаме, че това представлява пропуск на КРС, който би следвало да бъде преодолян чрез включване на съответни правни норми.</p>	Не се приема	Условията за достъп до обществени електронни мрежи за разпространение на цифрови телевизионни услуги следва да бъдат определени след приемане на цялостната нормативна база, касаеща тази сфера.
Общи бележки	СЕК	В представения за обществено обсъждане нов проект на Наредбата са отпаднали изцяло Глава V (Предприятия със значително въздействие на пазара) и Глава VI (Цени, ценови контрол и задължение за отчитане на разходи). Съгласно публикуваната на Интернет страницата на КРС Таблица с постъпилите в КРС становища по проект на Наредба за условията и реда за осъществяване на достъп и взаимно свързване (Таблицата), са направени предложения от предприятия, които вече са определени за имащи значително въздействие на съответните пазари (а именно – „Мобилтел“ ЕАД и „Космо България Мобайл“ ЕАД) за отпадане/заличаване на Глава V и Глава VI. Макар че КРС е отказала да приеме тези предложения (с мотиви, подробно развити на стр. 5, 6, 65, 66 и 67 от Таблицата), в крайна сметка, Глава V и Глава VI липсват	Не се приема	КРС е заличила определени глави, доколкото след извършване на изменения в разпоредбите се наложи тяхното разместване. След извършените промени определени глави останаха без съдържание, тъй като определени текстове намериха място в други глави от наредбата. Като цяло, заложената от КРС идеология за въвеждане на текстове, които могат да се отнасят до предприятия със значително въздействие върху пазара, е запазена.

		от повторно подложения на обсъждане Проект.		
Общи бележки	СЕК	<p>Считаме, че отпадането на Глава V и Глава VI от проекта е нецелесъобразно и в голяма степен води до лишаване от практическо значение на Наредбата. Проблеми с условията на достъп и взаимно свързване съществуват именно с предприятията, които вече са определени за притежаващи значително въздействие на съответни пазари („Мобилтел” ЕАД, „Космо България Мобайл” ЕАД и „Българска телекомуникационна компания” АД (БТК)). След въвеждане на Правна рамка 2002 във вътрешното право, при анализ на пазарите на едро за терминиране на обажданията в индивидуалните фиксирани и мобилни мрежи, всяко предприятие, предоставящо обществени гласови телефонни услуги, следва да бъде определено за предприятие със значително въздействие на пазара на терминиране на обаждания в собствената си мрежа. Ето защо именно относно предприятията със значително въздействие на пазара и техните специфични задължения е необходимо да се създаде уредба за условията и реда за осъществяване на достъпа и взаимното свързване. На практика при всеки договор за достъп или взаимно свързване поне едно от предприятията – страна по договора – е предприятие със значително въздействие на пазара. В тази връзка изразените становища, че с Наредбата следва да се уредят само общите положения на осъществяване на достъп и взаимно свързване, са лишени от логика и практическо приложение – достъпът и взаимното свързване се осъществяват между конкретни предприятия, поне едно от които е със значително въздействие на съответен пазар, поради което този факт трябва да се вземе предвид и при изготвяне текстовете на Наредбата.</p>	Не се приема	В допълнение към мотивите по предходната забележка, считаме, че с проекта КРС е спазила правилата на новата рамка, като не е допуснала да се уреждат предварително задължения, които могат да се наложат след пазарен анализ. Наредбата урежда само онези права и задължения, които могат да бъдат предварително уредени в нормативен акт.
Общи бележки	СЕК	<p>Предлагаме възстановяване на заличените Глава V и Глава VI от проекта, като те бъдат разширени и обогатени с предложените от Сдружението при предишното обсъждане на Проекта разпоредби. От особено значение е да се предвидят общи правила за налагане на задължения за публикуване на типово предложение, за одобрение и изменение на типовите предложения. В противен случай КРС ще бъде изправено пред необходимост при налагане на специфични задължения</p>	Не се приема	По мотивите, изложени в предходните две забележки.

		<p>на отделните предприятия да разписва детайлно такива правила за всеки отделен случай, което крие риск от неравнопоставеност на предприятията и създаване на по-трудно предвидима среда за тяхната работа.</p> <p>В случай, че това предложение не бъде прието, предлагаме създаването в Глава IV (Договори за достъп и/или взаимно свързване) на нови чл. 21, 22 и 23 (подробно разписани в т. 4.4 – 4.6 по-долу), с които да се запълни съществуващата нормативна празнина относно приемането, съдържанието и изменението на типовите предложения при наложено специфично задължение за публикуване на такива.</p>		
Общи бележки	БТК	<p>1. Както вече беше посочено в нашето становище (писмо Ваш вх. № 04-04-90/05.03.08 г.) по предходното обсъждане на Проекта, липсата на ясен обхват на потребителските услуги, които ще се предоставят чрез достъп и взаимно свързване, създава непредвидимост по отношение на правата и задълженията на предприятията.</p> <p>Макар и редактиран, Проектът все още не достига нужната яснота във връзка с този основен въпрос.</p> <p>Така например, по отношение на достъпа е въведено условие „искането за достъп да е свързано с предоставяне на електронни съобщителни услуги съгласно уведомлението до Комисията”. Това е необходимо, но не би следвало да е достатъчно условие за ползване на правото за достъп. Не следва да бъде игнориран основен принцип на конкурентната рамка - достъп се осигурява, за да могат нови оператори да предлагат на конкурентни цени услугите, предлагани от операторите с господстващо положение. Нашето твърдение се потвърждава и от факта, че при анализите, въз основа на които се налагат специфични задължения за достъп, се изследват реално предоставяни мрежи и услуги, включително приходите от тях.</p> <p>Наред с това считаме, че условията за придобиване на права и задължения за взаимно свързване, изброени в чл. 4 не дават достатъчна яснота за потребителските услуги, за предоставяне на които ще се осъществява взаимно свързване. Конвергенцията на мрежите и технологиите доведе до това, чрез мрежи, които използват номера за предоставяне на определени услуги, да могат да предоставят голям набор от други услуги, при които крайните точки не се идентифицират с</p>	Не се приема	<p>Ако се възприеме така даденото тълкуване на принципите на регулаторната рамка, то изводът, който се налага е, че поведението на предприятието със значително въздействие върху пазара по отношение на предлаганите услуги на дребно е определящо за поведението на новите оператори. При налагането на специфични задължения за осигуряване на достъп и взаимно свързване е необходимо да се гарантира, че новонавлизащите предприятия имат възможност да ползват инфраструктурата на основания оператор, за да предоставят услуги, които технологията на съответната мрежа позволява. Не са налице основания бизнес планове на основния оператор по отношение предлагането на услуги за крайните потребители да бъде водещо за изработването на такива планове от страна на новите предприятия.</p> <p>Освен това, следва да се има предвид, че пазарните анализи се основават и</p>

		<p>номера. Може да се стигне например до положение, при което да се иска прилагане на правилата и условията за взаимно свързване по отношение на услуги по пренос на данни, за които се прилага споразумение за обмяна на трафик (Internet Peering). Това е така, защото не малка част от предприятията ползват, предоставени от КРС номера за идентификация на крайни точки на IP мрежите си при предоставяне на гласови услуги. В същото време, чрез същите съоръжения, те осъществяват електронни съобщения чрез предлагане на услуги по пренос на данни.</p> <p>Предвид това, още веднъж изразяваме нашето становище, че е безусловно необходимо да бъде определен минимумът от потребителски услуги, за които ще се осъществява достъп и взаимно свързване, като се отчита съществуващата пазарна ситуация. В тази връзка още веднъж предлагаме:</p> <p>(а) В наредбата да се посочи, че достъп и взаимно свързване до електронна съобщителна мрежа се осъществява за предоставяне на потребителски услуги, аналогични на услугите, които предоставя предприятието, до чиято мрежа се осъществява достъпът.</p> <p>(б) По отношение на взаимното свързване да се запази обхватът на потребителските услуги, определен в Наредба № 10 от 29 юни 2004 г. за условията и реда за взаимно свързване на далекосъобщителни мрежи, а именно: гласова телефонна услуга (обществена телефонна услуга) и достъп до спешни повиквания, като се даде възможност да се осъществява взаимно свързване за предоставяне и на други услуги.</p>		<p>на прогнози за развитие на пазара занапред. При изследването на взаимозаменяемост между услугите не се вземат предвид само реално предоставяните услуги, а тези услуги, които могат да бъдат приети от потребителите като взаимозаменяеми по отношение на техните характеристики, предназначение и цени. Едва след дефиниране на съответния пазар се изследва реалното предоставяне на услугите и участието на предприятията на съответния пазар.</p> <p>По отношение изложените мотиви за определяне на потребителските услуги при взаимно свързване, следва да се има предвид, че КРС предоставя номера за ползването на конкретни услуги. Независимо от техническите възможности на съответните мрежи, номерата следва да се използват съобразно тяхното предназначение, което се отнася и до правата и задълженията във връзка с предоставянето на съответните услуги. Освен това, в случай, че се възприеме предложението взаимното свързване да е достъпно само за услугите, които се предоставят от съответната мрежа, то по този начин се засягат интересите на потребителите, тъй като се ограничават възможностите им за по-широк избор, което е и една от целите на взаимното свързване.</p>
Общи бележ	БТК	КРС е посочило, че приема по принцип забележката за прецизиране на задълженията на предприятията, от които се „иска” реализация на	Не се приема	Както се посочи и в първото обществено обсъждане, КРС счита, че

ки		<p>достъп или взаимно свързване. Това обаче на практика не изглежда да е реализирано докрай. В редица текстове не е отчетен основен принцип, че „искащият” следва да отчете и да се съобрази с наличните технически, структурни и функционални възможности на вече изградената мрежа на предприятието „даващо” достъп и взаимно свързване. Примери за това могат да бъдат открити в редица текстове от Наредбата:</p> <p>а) задължението за безусловно предоставяне на услуга за пренос (Backhaul) до мрежа на предприятието, което ”иска” необвързан достъп;</p> <p>б) вменени са задължения на предприятие, от което се „иска” взаимно свързване, да удовлетворява искания за свързване по протоколи, които то не използва в своята мрежа и др.</p> <p>В тази връзка отново предлагаме задълженията за предоставяне на достъп, включително услуги за пренос, да бъдат ограничени до минимално необходимото.</p>		<p>Backhaul е необходима услуга за реализирането на необвързания достъп и нейното предоставяне не може да се поставя под условие.</p> <p>По отношение на взаимното свързване чрез протоколи, които не се използват в съответната мрежа, с наредбата КРС не цели въвеждането на подобни задължения. Целта на разпоредбите е да се гарантира, че когато две договарящи се страни искат да използват определени протоколи, то няма пречка за тяхното използване. –</p>
чл. 1	БТК	<p>Предлагаме след чл. 1 да бъдат включени два нови члена, както следва:</p> <p>„Чл. 2 (1) Взаимно свързване се осъществява между обществени електронни съобщителни мрежи на предприятия, така че потребителите, ползвачи една от тези мрежи, да имат възможност да ползват следните услуги, предоставяни от мрежите на същото или друго предприятие:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. обществена телефонна услуга, позволяваща и: 2. достъп до услуги за спешни повиквания. <p>(2) Потребителите могат да ползват и други услуги освен тези по ал. 1, като операторите ги включват в договора за взаимно свързване.</p>	Не се приема	<p>По мотивите, изложени в предходните забележки, както и при първото обществено обсъждане. КРС счита, че не са налице основания за въвеждане на посочените разпоредби, правата и задълженията за взаимно свързване са достатъчно ясно регламентирани с настоящите текстове от проекта.</p>
чл. 3	БТК	<p>Чл. 3 (1) Достъп до електронни съобщителни мрежи се осъществява така, че предприятията, осъществяващи достъп да могат да предоставят на потребителите на предприятието, до чиято мрежа се осъществява достъпът, услуги предоставяни от последното.</p> <p>(2) Потребителите могат да ползват и други услуги освен тези по ал. 1, като предприятията ги включват в договора за достъп.”</p> <p>Мотиви: Мотивите са изложени подробно в т.1 от Общи бележки.</p>	Не се приема	<p>Както се посочи в мотивите по-горе, КРС не счита, че са налице основания правата и задълженията за достъп и взаимно свързване да бъдат ограничавани до конкретни потребителски услуги и то, конкретно предоставяни от предприятието, до чиято мрежа се предоставя съответния достъп.</p>

				Съгласно определението на понятието „достъп“, дадено в т.8 от Допълнителните разпоредби на ЗЕС, предприятията следва да осигурят достъп до абонатната линия или достъп до устройства в мрежите, позволяващи предоставяне на услуги посредством абонатната линия. Това означава, че услугите, които могат да се предоставят на абонатите на съответно предприятие от други предприятия ползващи достъп зависят от възможностите и технология на изградената мрежа.
чл. 3	КБМ	<p>Същевременно, КБМ поддържа позицията си, изразена и при първоначалното обществено обсъждане, че достъп до мрежа може да бъде поискан единствено от предприятия, които са уведомили КРС, че предоставят електронни съобщителни мрежи. Следва да се има предвид, че технически не е възможно да бъде осъществен достъп до електронна съобщителна мрежа, без да е налице друга мрежа. Съгласно предвиденото в чл. 158, чл. 159 и чл. 160, ал. 1 от ЗЕС за предприятията, уведомили Комисията, че предоставят обществени електронни съобщителни мрежи, възниква право и съответно задължение да договарят взаимно свързване на мрежите си с цел предоставяне на електронни съобщителни услуги на крайни потребители. С оглед осигуряване на повикванията на потребителите “от край до край” и оперативната съвместимост между услугите, КРС има право да налага на предприятията задължение за предоставяне на взаимно свързване. Подобен подход не би могъл да бъде възприет по отношение на достъпа до мрежите на съответните предприятия. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, свободно договарят достъпа, като сключват договор в писмена форма, съгласно изискванията на чл. 159, ал. 1 от ЗЕС. Следователно воденето на преговори с цел взаимно свързване е право и съответно задължение за предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи. За разлика от взаимното свързване, по отношение на достъпа за предприятията е налице възможност за свободно</p>	Не се приема	<p>КРС поддържа мотивите си, изложени при първото обществено обсъждане. Доколкото в разпоредбата на чл. 159 от ЗЕС се употребява термина „мрежи“, се има предвид дефиниране на предприятията, които следва да осигурят достъп и/или взаимно свързване. Предприятията, които предоставят достъп и/или взаимно свързване следва да имат мрежа, до която да се осигури достъп, респективно да се осъществи взаимно свързване. Като цяло задължението (специфично или договорно) за достъп и взаимно свързване е в тежест на този, който следва да ги осигури, т.е. предприятието с мрежа. Видно от разпоредбата на чл. 174, ал. 1, т. 4 от ЗЕС, КРС може да наложи като съдържание на задължението за достъп до и ползване на необходимими мрежови елементи и/или средства, предоставяне на определени услуги</p>

		<p>договаряне на достъп до мрежите. За предприятията не е изрично предвидено задължение за осигуряване на достъп до мрежите. Подобно задължение може да бъде наложено от КРС по реда и при условията, посочени в ЗЕС само на предприятие със значително въздействие върху пазара.</p> <p>В допълнение към горното, считаме че законната разпоредба на чл. 159, ал. 1 от ЗЕС изрично предвижда, че единствено предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи свободно договарят достъп и/или взаимно свързване. Законодателят е предвидил правото да се иска достъп до електронни съобщителни мрежи на предприятия, предоставящи мрежи, само по отношение на тези предприятия, които са уведомили КРС, че предоставят електронни съобщителни мрежи.</p> <p>В тази връзка предлагаме да бъде направена редакция на разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Проекта като думите "и/или услуги" се заличат.</p>		<p>на едро за препродажба от трети лица. В този смисъл бенефициента на достъпа може да е предприятие, предоставящо услуги и не е необходимо да притежава мрежа. В случай, че се възприеме тълкуването дадено в предложението, то има опасност да се прилага превратно разпоредбата на чл. 174, ал. 1, т. 4 от ЗЕС.</p> <p>Гореизложеното намира своята основа в Европейска рамка 2002. Така например в Директива 2002/19/ЕС изрично се отделят хипотезите на достъп до и взаимно свързване на мрежи, като се въвежда условие, че взаимосвързващите се предприятия следва да предоставят електронни съобщителни мрежи (чл. 4, пар. 1). Такова условие не е налице по отношение на хипотезите на достъп. Видно от разпоредбата на пар. 19 от преамбюла на директивата, предприятия, предоставящи услуги имат право да поискат достъп.</p>
чл. 3	Мобилтел	<p>Предлагаме текстът на чл. 3, ал. 1 от Проекта да бъде изменен, както следва:</p> <p>„Чл. 3. (1) Предприятията, които имат право да поискат договаряне на достъп до мрежи на други предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, следва да отговарят на всяко от следните условия:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. да са предприятия, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията (комисията), че предоставят обществени електронни съобщителни мрежи и 2. искането за достъп да е свързано с предоставяне на електронни съобщителни услуги съгласно уведомлението до комисията.” 	Не се приема	<p>Целта на разпоредбата е да се създаде яснота по отношение на предприятията, които имат право да поискат достъп до определена мрежа. Противното тълкуване би обезсмислило съществуването на наредбата, която има за цел да детайлизира определени отношения, които имат своята основа в закона, но не са подробно регламентирани в него. Специфичните задължения, които се налагат на предприятие със</p>

	<p>Мотиви: Мобилтел подкрепя регламентирането на определени условия, които следва да бъдат изпълнени от предприятията, за да имат правото да получат достъп до мрежите на други предприятия, осъществяващи обществени електронни съобщения на територията на Република България. Същевременно, в мотивите, изложени от КРС в Приложение No 1 към решение No 1167/17.07.2008 г. „Таблица с постъпилите в КРС становища по проект на Наредба за условията и реда за осъществяване на достъп и взаимно свързване” (Таблица/та), Комисията недвусмислено подчертава нееднократно, че първоначалният проект на Наредба за реда и условията за осъществяване на достъп и взаимно свързване (първоначалния проект) не е имал за цел да установява едно общо задължение за достъп като заобикаля разпоредбата на чл. 159, ал. 1 от ЗЕС, която постановява, че „предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, свободно договарят достъп и/или взаимно свързване и сключват договор в писмена форма”. Комисията също така твърди, че няма за цел да нарушава законодателния ред за извършване на анализ и оценка на съответния пазар и да разширява правомощията си в посока на налагане на специфични задължения без да е определила предприятия със значително въздействие върху съответния пазар. Считаме че все още е налице противоречие със ЗЕС на предложената нова редакция на чл. 3, поради следните съображения:</p> <p>1. В случай че едно предприятие притежава определени права, дори и за тяхното упражняване да е необходимо наличието на определени предпоставки, то на тези права следва да съответстват корелативни задължения. От буквалното тълкуване на текста на чл. 3 ал. 1 от Проекта се налага изводът, че предприятието, от което е поискан достъп има задължение да предостави този достъп при кумулативно изпълнени условия по т. 1 и т. 2 от страна на искащото достъп предприятие. На първо място, това очевидно не е целта, която следва да бъде постигната посредством правната норма, видно от мотивите на КРС в Таблицата. На второ място, разписаната редакция противоречи на закона, тъй като договарянето на достъп е предвидено като свободен процес, а не като право и задължение (за разлика от юридическия ефект на исканията за взаимно свързване, които пораждат съответното задължение за удовлетворяване на исканията). Задължение за едно предприятие да предоставя достъп до мрежовата си инфраструктура може да възникне единствено, ако след извършен</p>	<p>значително въздействие върху пазара съгласно ЗЕС, се отнасят до определянето на конкретни правила, при които дадено предприятие следва да предоставя определени услуги. Конкретните мерки, които може да наложи КРС, са определени в чл. 166, ал.2 от ЗЕС, като с чл.3 от проекта не се определят такива задължения. В тази връзка, доколкото разпоредбите на ЗЕС предвиждат възможността да се договаря достъп, то това означава, че условията за достъп се определят между страните на основата на свободното търговско договаряне. Освен това, предложената редакция по никакъв начин не променя основния смисъл на текста, единствено и само правото да се иска достъп се ограничава до предприятие, което задължително следва да има мрежа. Този текст противоречи на директивата и на закона, поради което предложението не може да се приеме.</p>
--	---	---

		<p>пазарен анализ и определянето му за предприятие със значително въздействие върху пазара, КРС е наложила специфично задължение за достъп. Поради изложеното, предложението за промяна в чл. 3, ал. 1, изр. 1 представлява редакционно уточнение на действителния смисъл на разпоредбата.</p> <p>2. Чл. 159 от ЗЕС изрично определя, че достъп по общия законов ред се договаря от предприятия, които предоставят обществени електронни съобщителни мрежи. Поради законово определения обхват на понятието „достъп“ разширяването и дописването на текстове се явява недопустимо. Съгласно чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА), наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Принцип на законодателната техника е, че подзаконовите нормативни актове се издават в рамките, очертани от нормативните актове с по-висока юридическа сила и без да им противоречат. Изложените от страна на комисията аргументи в Таблицата не могат да бъдат споделени. Позоваването на разпоредби на директиви, включени в Регулаторна рамка 2002 на ЕС, противоречи на основни принципи на правната система, както на общностно равнище, така и на национално. Директивите нямат пряко приложение в държавите-членки, а се имплементират във вътрешното законодателство посредством транспонирането им от законодателния орган съгласно неговата воля. В този смисъл, както и самата КРС сочи в мотивите към Таблицата, тя не е оправомощена да въвежда разпоредби на директиви, които са вече въведени в българската правна система с акт с по-висша юридическа сила. КРС не би следвало да изменя законодателната воля чрез актове, които се издават въз основа на изрично оправомощаване на правна норма от ЗЕС. Не може да бъде споделено и виждането на КРС, че доколкото в разпоредбата на чл. 159 от ЗЕС се употребява термина „мрежи“ се има предвид дефиниране на предприятията, които следва да осигурят достъп. Това е така, защото разпоредбата използва термина „договарят“, който несъмнено предполага наличие най-малко на двустранни взаимоотношения. Считаме, че законодателят е предвидил право да се иска достъп до електронни съобщителни мрежи на предприятия от други предприятия, които са уведомили КРС, че предоставят електронни съобщителни мрежи, като съгласно разпоредбата на чл. 159, ал. 1 от ЗЕС достъпа се договаря свободно. Що се отнася до разпоредбата на чл. 174, ал. 1, т. 4 от ЗЕС, която дава</p>		
--	--	--	--	--

		право на комисията да наложи специфично задължение за достъп за предоставяне на определени услуги на едро за препродажба от трети лица, то следва да се има предвид, както вече подчертахме, че става дума за специална законова процедура по определяне, анализ и оценка на съответен пазар. Разпоредбата на чл. 3 от Проекта е принципна разпоредба, която най-общо касае взаимоотношенията, които възникват по повод на предоставянето на достъп и не може да противоречи на закона. Това по никакъв начин не би могло да доведе до превратно тълкуване на разпоредбата на чл. 174, ал. 1, т. 4 от ЗЕС, тъй като правомощията на комисията при анализ и оценка на пазара са детайлно и подробно уредени в закона и са различни от общите правила за достъп и взаимно свързване.		
чл. 4	СЕК	Предлагаме текстът на ал. 5 на чл. 4 да придобие следната редакция: (4) При липса на наложено задължение по предходната алинея услугата транзит се предоставя при постигане на договореност между страните. Новата редакция се налага от факта, че при терминиране на международен трафик е практически невъзможно постигането на тристранни споразумения за реализиране на транзит.	Приема се	Чл. 5 ал. 4 се изменя както следва: (4) При липса на наложено задължение по предходната алинея услугата транзит се предоставя при постигане на договореност между страните.
Чл.5	БТК	Предлагаме от чл. 5, ал. 5 текстът „като разходите по осигуряването на физическата свързаност се поделят между предприятията, съобразно обема на изходящия трафик от съответната мрежа” да отпадне. Мотиви: Текстът е неясен и поради това го считаме за некоректен. Не става ясно за какви разходи се отнася. Би могъл да се тълкува като разходите и на двете мрежи, които се свързват и, доколкото алтернативните оператори нямат задължение за доказване на разходи, те не могат да бъдат установени безспорно и да бъдат еднозначно оценени. В случай, че текстът остане, следва да бъде регламентирана процедура по еднозначното установяване на тези разходи.	Приема се частично	Забележката се приема до колкото е необходимо да се изясни за какви разходи се отнася поделянето. Създадена е дефиниция в допълнителните разпоредби.
Чл.5	КБМ	На следващо място, КБМ подкрепя направената редакция на чл. 5, предишен чл. 7 от Проекта. Едновременно с това, отново е посочено, че транзитът е основна услуга по взаимното свързване, но вече при условие, че предоставянето му е наложено от страна на КРС по реда на ЗЕС. Предложеното в Проекта създава основание за КРС да налага подобно задължение, без да е посочено на коя норма от закона се основава подобно правомощие за КРС. Считаме, че разпоредбата следва да бъде редактирана, с цел конкретизацията ѝ. В	приема се частично	Налагането на задължение за предоставяне на транзит при регулирани условия може да стане единствено вследствие на пазарен анализ, извършен от КРС. Това обстоятелство следва от разпоредбите на ЗЕС. Обстоятелството, че практиката на

		<p>допълнение, следва да се има предвид, че в европейското законодателство и практика подобни задължения се налагат на предприятия, които предоставят фиксирани електронни съобщителни мрежи, предвид анализите на регулаторните органи на страните-членки на Европейския съюз на отпадналия Пазар 10 – Транзитни услуги във фиксирана електронна съобщителна мрежа. Предлагаме в новата редакция на текста, това обстоятелство изрично да бъде посочено. В ал. 5 на същата разпоредба считаме, че по-подходящо би било думата “осигуряването” да бъде заменено с “изграждането и поддържането”, за да се постигне по-голяма яснота и прецизност на текста.</p>		<p>страните членки, както и препоръката водят до извода, че пазарът на транзит може да бъде извън регулация, не обвързва КРС. След пазарен анализ за КРС е налице възможност да дефинира пазар, различен от посочените в препоръката, както и да наложи мерки, които не се прилагат в други страни членки, предвид националните особености.</p> <p>Приема се “осигуряването” да бъде заменено с “изграждането и поддържането”.</p> <p>Разпоредбата на чл.5, ал. 3 се изменя така: (3) Услугата транзит се предоставя като основна мрежова услуга в следните случаи:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>предоставянето и е наложено от комисията по реда на Закона за електронните съобщения;</i> 2. <i>предоставянето и е необходимо за осигуряване на преносимост на номерата.</i>
чл. 5 ал. 1 т. 1	Мобилтел	<p>Предлагаме текстът на чл. 5, ал. 1, т. 1 от Проекта да бъде изменен, като отпаднат думите „през инфраструктурата на същото предприятие” и текстът придобие следния вид:</p> <p>„Чл. 5. (1) При осъществяване на взаимно свързване се предоставят следните мрежови услуги:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. генериране - пренос на повикване изходящо от крайна точка на мрежата на предприятието на викация потребител до точка на взаимно свързване, където повикването се прехвърля в мрежа на друго предприятие за транзит и/или терминиране.” 	Не се приема	<p>Доколкото в разпоредбата се използва понятието „инфраструктура на предприятието” се цели да се разясни, че услугата генериране включва трафик, пренасян през собствената мрежа до точка на взаимно свързване. Без значение е дали предприятието е изградило мрежата си посредством използването на съоръжения, които не са собствени, а се ползват от друго</p>

		<p>Мотиви: Легалната дефиниция за електронна съобщителна инфраструктура, предвидена в т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЕС определя инфраструктурата като съвкупност от всички или някои от следните елементи: електронни съобщителни средства, включително линии, кабелни системи, стълбове, канали, кули, шахти, тръби, мачти, кабели, жици и съоръжения, които се използват за осъществяване на електронни съобщения, с изключение на крайни електронни съобщителни устройства. В редица случаи обаче, част от използваните от едно предприятие съоръжения, могат и да не са негова собственост, а да принадлежат на друго предприятие, което ги предоставя за ползване, под наем или по силата на друг вид договорно отношение. На практика, за пренос на повиквания, може да бъде използван радиорелеен пренос, оптичен пренос, наети линии от други предприятия и др. Поради неяснотата на съдържанието на термина „инфраструктура на същото предприятие” предлагаме уточнението да отпадне с цел избягване на противоречия и спорове при тълкуване.</p>		лице.
чл. 5 ал. 5	Мобилтел	<p>Предлагаме текстът на ал. 5 на чл. 5 да бъде изменен като след думата „необходимите” се добави изречение „допълнителни услуги по предоставяне на”, след думата „мрежи” да се добавят думите „необходими за осъществяване на взаимното свързване”, а уточнението за начина на разпределение на разходите да отпадне. В случай, че предложението ни за отпадане на последната част от нормата не бъде прието, то моля да имате предвид, че според Мобилтел следва да се запази редакцията на текста, така както е предложена от КРС, тъй като същата предвижда по-справедлив механизъм за разпределянето на тези разходи. Същевременно, ако се запази предложението на КРС то следва да се допълни като се предвиди към кой момент ще се взема предвид обема на изходящия трафик, както и на какви периоди ще се актуализира разплащането. Допълнението се налага предвид факта, че обемът на изходящия трафик е динамична величина.</p> <p>С оглед на предложението, редакцията на разпоредбата на ал. 5, следва да бъде изменена, както е посочено по-долу:</p> <p>„(5) За реализиране на услугите по ал. 1 предприятията следва да осигуряват необходимите допълнителни услуги по предоставяне на технически съоръжения и програмни средства в своите мрежи, необходими за осъществяване на взаимното свързване.”</p>	Приема се частично	Осигуряването на техническите и програмни средства е необходимо условие за практическото реализиране на взаимното свързване. Предоставянето на тези услуги е необходимо, както и осигуряването на мрежовите услуги. В тази връзка не считаме, че е необходимо въвеждането на предложеното изменение. От текста на разпоредбата е ясно, че доколкото предприятията следва да осигурят технически и програмни средства, то те следва да бъдат пряко свързани с необходимостта от реализиране на взаимно свързване и не могат да излизат от неговия обхват. Приема се направеното предложение за изменение в текста, което ще посочи ясно, че в разпоредбата става въпрос за предоставяне на услуги,

Мотиви: Предложението цели постигане на по-голяма яснота относно характера на предоставянето на технически съоръжения и програмни средства като допълнителна услуга, осигуряваща осъществяване на взаимното свързване. От друга гледна точка, считаме, че е уместно да се направи уточнението, че необходимите технически съоръжения и програмни средства следва да бъдат разглеждани в контекста на реализиране на взаимно свързване.

Що се отнася до предложението за нормативно закрепване на принцип на разпределение на разходите по осигуряване на физическа свързаност бихме желали да отбележим, че предложената от КРС редакция противоречи на разпоредбата на чл. 159, ал.1, която предвижда, че взаимното свързване се договаря свободно между страните. Имайки предвид, че ценовите условия представляват съществена уговорка на договора, то предвиждането на каквито и да било принципи за тяхното уреждане без да се вземат предвид евентуалните особености на всеки конкретен случай, не съответства на волята на законодателя и нарушава принципа за свобода на договарянето, който в конкретния случай не е ограничен от повелителни норми на закона. Предложената клауза противоречи на нормативно очертания предмет на Наредбата, тъй като в случая става дума за търговски договор, сключен при свобода на договарянето. Както беше посочено при обсъждането на първоначалния проект, основанието за издаване на Наредбата – чл. 164 от ЗЕС има своето систематично място в глава десета, раздел I „Общи положения” от ЗЕС. Следователно, в Наредбата следва да бъдат уредени условията и редът за предоставяне на достъп и взаимно свързване по принцип, т.е. когато те не са наложени като специфично задължение. Доколкото чл. 159, ал. 1 от ЗЕС предвижда свобода на договарянето, считаме че не е налице законово основание за включване в текста на чл. 5, ал. 5 на задължително правило за поведение, което да определя начина на разпределение на разходите за осигуряване на технически съоръжения и програмни средства.

Следва да се има предвид, че ЗЕС предвижда изричен ред за намеса от страна на КРС, в случай че не се постигне съгласие по въпроси на достъпа и/или взаимното свързване. Това представлява достатъчно надежден механизъм за гаранция на интересите на предприятията и потребителите, като дава възможност за отчитане на индивидуалните особености на всеки конкретен казус. Нещо повече, до момента,

които дават възможност за реализиране на цялостното взаимно свързване.

Нов текст:

(5) За реализиране на услугите по ал. 1 предприятията следва да осигуряват необходимите технически съоръжения и програмни средства в своите мрежи, като разходите по изграждането и поддържането на физическата свързаност се поделят по равно между предприятията

Относно принципът за разплащане:

Действащите договори за взаимно свързване, които са сключвани до момента без регулиране на условията, съдържат клаузи, които разпределят разходите по осигуряване на необходимите технически и програмни средства. В тази връзка с въвеждането на посочената разпоредба не се засяга интересите на действащите предприятия на пазара, тъй като на практика се продължава регламентацията по действащите договори.

В същото време КРС счита, че е необходимо да бъдат въведени ясни правила за осъществяване на взаимно свързване, които ще препятстват възникването на бъдещи спорове между страните относно това по какъв начин следва да бъдат разпределяни разходите между тях. Евентуалните спорове между страните отново биха били поставени за разглеждане от КРС. Предвид обстоятелството, че по силата на ЗЕС настоящата наредба се

		<p>Мобилтел не е имал спорове пред КРС по въпроси на взаимното свързване, като разходите са поделени справедливо, независимо от това коя е искащата страна. Нормативното закрепване на принципа ще доведе до ненужни промени в сключени договори за взаимно свързване, което ще се отрази върху функционалността на вече осъществено взаимно свързване между операторите.</p> <p>С оглед на изложеното, предлагаме текстът, определящ начина на разпределение на разходите по осигуряване на физическа свързаност, да отпадне.</p> <p>В случай че комисията не приеме горното предложение, предлагаме да се запази предвиденият начин на разплащане, даден в разпоредбата на чл. 5, ал. 5 от Проекта.</p>		<p>издава от КРС, то регулаторът счита за необходимо да регламентира ясно и точно отношенията във връзка с реализиране на взаимното свързване настоящата наредба С посочената разпоредба не се създава необоснована тежест за предприятията, разпоредбата води до прозрачност и пропорционалност, с което се изпълняват основни цели на закона.</p>
Чл.5 ал. 5	Макс Телеком	<p>В чл. 5, ал. 5 от Наредбата е отразено частично становището на "Макс Телеком" ООД разходите за осигуряване на необходимите за осъществяване на взаимното свързване технически съоръжения и програмни средства да бъдат поделени по равно между страните. В Наредбата обаче е предвидено, че разходите се поделят, съобразно обема на изходящия трафик от съответната мрежа. Считаме, че подобен подход поставя "в неравностойно положение по-малките предприятия, от чиито мрежи е естествено изходящият трафик да е значително по-голям към мрежи, с по-голям брой абонати. Считаме, че подобен подход не води до създаване на условия за конкуренция. Не би следвало на новонавлизащи на пазара предприятия да се възлагат задължения за поемане на по-големи разходи от тези, които биха поели предприятия, чийто бизнес и приходи са несъпоставими с тези на новонавлизащите на пазара. Поради посочените причини "Макс Телеком" ООД продължава да настоява разходите да бъдат поделени поравно между страните, участващи в процеса на взаимно свързване.</p>	Приема се	<p>Разпоредбата на чл.5, ал. 5 се изменя така:</p> <p>(5) За реализиране на услугите по ал. 1 предприятията следва да осигуряват необходимите технически съоръжения и програмни средства в своите мрежи, като разходите по изграждането и поддържането на физическата свързаност се поделят по равно между предприятията</p>
чл. 5 ал. 6	СЕК	<p>Предлагаме създаване на нова ал. 6 на чл. 5 със следното съдържание:</p> <p>(6) При предоставяне на мрежовите услуги по взаимно свързване, маршрутизирането на трафика следва да се подчинява на следните общи правила:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. При услугите терминиране и транзитиране: Трафикът трябва да преминава през най-близката до търсения потребител точка за взаимно свързване. 2. При услугата генериране при избор на оператор за всяко повикване и на абонаментна основа: Трафикът трябва да преминава 	Не се приема	<p>Поддържаеме изложените в първото обществено обсъждане аргументи в посока, че предложението не може да бъде възпроизведено в норма, приложима към всички предприятия. В този смисъл посочените проблеми следва да намерят своето решение в типовите предложения, съответно в договорите за взаимно свързване на</p>

		<p>през най-близка до търсеция потребител точка на взаимно свързване.”</p> <p>Мотиви: Считаме нормативното закрепване на предложените в ал. 6 по-горе принципи на маршрутизиране на трафика в наредбата за препоръчително, тъй като те отразяват технологично и пазарно най-адекватното решение за маршрутизирането на телефонните повиквания, респективно най-подходящия начин за осъществяване на терминирането и транзитирането на трафика. Съобразно тях е нужно терминирането на повикванията да бъде извършено в най-близката до търсения абонат точка на взаимно свързване, която може да бъде и локална – т.нар. „far end handover”. Единствено при предоставяне на услугите за избор на оператор за преносна среда се прилага друг принцип на маршрутизиране – т.нар „near end handover”. Целта е при набиране на код за избор на оператор трафикът да минава по най-краткия възможен маршрут до мрежата на оператора, предоставящ услугата, поради което той следва да бъде маршрутизиран през точката за взаимно свързване, която е най-близка до крайната точка, от която абонатът започва повикването. Свеждането на начините на маршрутизация до т.нар. принципи на терминиране в далечния и близкия край ще осигури яснота и обективност при прилагането на законодателството и ще осуети възможността да се злоупотребява с начините на маршрутизиране в ущърб на добрата търговска практика, разпространена в ЕС.</p>		<p>мрежите. В настоящото обществено обсъждане не са предоставени допълнителни аргументи, които да оборват първоначално възприетото от КРС становище.</p>
чл. 6, ал.	Макс Телеком	<p>В чл. 6, ал. 5 от Наредбата е прието по същество предложението на "Макс Телеком" ООД за определяне на сегментите на фиксираната електронна съобщителна мрежа. Направен е опит да бъде пояснено какъв тип повиквания се маршрутизират през тези сегменти. Предвиденото обаче не би могло да се приложи спрямо мрежата на "Макс Телеком" ООД, предвид особеностите на техническите характеристики на мрежата от вида „точка към много точки”, както и предоставения номерационен ресурс (код за достъп до мрежа 0999). Настояваме нормативно да се установи какъв е характерът на повикванията, преминаващи през отделните сегменти, за предприятията, притежаващи WiMax мрежи, както и за предприятията, притежаващи друг вид мрежи, извън традиционните фиксирани и мобилни наземни мрежи. В противен случай отново ще се създаде несигурност и непредвидимост по</p>	не се приема	<p>В разпоредбата на чл.6, ал.5 от проекта се посочва, че така определените сегменти се прилагат от всички мрежи, предоставящи услуги във фиксирано местоположение, доколкото технологията на съответните мрежи позволява прилагането на така описаните сегменти</p> <p>Относно твърдението, че с представените дефиниции на практика терминирането ще се извършва само в двоен сегмент- представената дефиниция по принцип показва през</p>

		<p>отношение на взаимното свързване, както на новите технологии, така и на съществуващите "традиционни" електронни съобщения.</p> <p>В допълнение, обръщаме внимание, че според нас използваните описания на сегментите водят до извода, че терминирането във фиксираната мрежа ще се сведе до използването само на двоен сегмент. Това обстоятелство в никакъв случай не може да се приеме, че отговаря на целите на Закона за електронните съобщения, а именно създаване на условия за конкуренция на пазара на електронните съобщения. Напротив, предвид сериозният дисбаланс на цените за терминиране към големите електронни съобщителни мрежи в Република България (фиксиран и мобилни) според нас за ефективност на конкуренцията трудно може да се говори.</p>		<p>какви нива на мрежата преминава повикването и кой сегмент се прилага в отделния случай. Преминаването на повикванията през различните сегменти зависи от това на какво ниво в мрежата, спрямо викания/викащия абонат, съответното предприятие има открита точка на взаимно свързване.</p> <p>Предвид получените бележки и за постигане на по-голяма ясното КРС счита че е необходимо да се включи дефиниция на „локален комутационен възел” в допълнителните разпоредби: “Локален комутационен възел” е комутационен възел, разположен на най-ниско ниво в йерархията на мрежата</p>
чл. 6 ал. 5	СЕК	<p>Предлагаме в чл. 6, ал. 5 да се добави нова т. 2 (метро сегмент), като сегашните т. 2 и т. 3 бъдат съответно преномерирани на т. 3 и т. 4, а ал. 5 придобие следния вид:</p> <p>(5) В случаите, когато структурата и йерархията на обществена електронна съобщителна мрежа с фиксирани крайни точки позволява използването на различни нива за осъществяване на взаимно свързване, услугите по чл. 5 се предлагат в национални точки на взаимно свързване в следните сегменти:</p> <p>1. локален сегмент, като:</p> <p>а) при предоставяне на услугата по чл. 5, ал. 1, т. 1 повикването изходящо от крайна точка на мрежата на предприятието на викация потребител се прехвърля в мрежата на друго предприятие през точка на взаимно свързване в локален комутационен възел, към който е свързан крайният (викащият) потребител</p> <p>б) при предоставяне на услугата по чл. 5, ал. 1, т.2 повикването се терминира през точка на взаимно свързване в локален комутационен възел, към който е свързан крайният (виканият)потребител.</p> <p>2. метро сегмент, като:</p> <p>а) при предоставяне на услугата по чл. 5, ал. 1, т. 1 повикването, изходящо от крайна точка на мрежата на предприятието на викация</p>	приема се частично	<p>Създава се нов параграф 5:</p> <p>§ 5. В случаите, когато структурата и йерархията на обществена електронна съобщителна мрежа с фиксирани крайни точки позволява използването на различни нива за осъществяване на взаимно свързване, в срок до 31.12.2009 г. услугите по чл. 5 се предлагат и в метро сегмент, като:</p> <p>а) при предоставяне на услугата по чл. 5, ал. 1, т. 1 повикването, изходящо от крайна точка на мрежата на предприятието на викация потребител, се прехвърля в мрежата на друго предприятие през точка на взаимно свързване в комутационен възел разположен на по-високо ниво в мрежата от локалния комутационен възел и има директна или логическа връзка с локалния комутационен възел</p>

		<p>потребител, се прехвърля в мрежата на друго предприятие през точка на взаимно свързване в комутационен възел разположен на по-високо ниво в мрежата от локалния комутационен възел в същото населено място и има директна връзка с локалния комутационен възел на крайния (викацият) потребител.</p> <p>б) при предоставяне на услугата по чл. 5, ал. 1, т. 2 повикването се терминира през точка на взаимно свързване в комутационен възел разположен на по-високо ниво в мрежата от локалния комутационен възел в същото населено място, от където по директна връзка се предава към локалния комутационен възел на крайния (виканият) потребител.</p> <p>3. единичен сегмент, като...</p> <p>Мотиви: Считаме за неприемливо отпадането на метро сегмента, което се наблюдава в представения за обсъждане проект. Този сегмент понастоящем е един от най-използваните и отпадането му може да доведе до значително влошаване на ценовите условия, при които се терминира телефонен трафик в мрежата на БТК.</p> <p>В случай, че при отпадане на метро сегмента регулаторът постанови намаляване на цените за терминиране при единичен сегмент под сегашните цени на метро сегмента, това би било приемливо решение, но не съществува гаранция, че такъв подход би бил възприет, поради което отпадането на метро сегмента на нормативно ниво крие немалко рискове. Ето защо, в случай, че предложението ни за промяна на текста на чл. 8, ал. 3 не бъде прието, настояваме за включване в Наредбата на гаранции, че БТК няма да може да наложи по-високи цени за взаимно свързване при условията на единичен сегмент, отколкото сега съществуващите при метро сегмент, в каквато посока сме направили и предложението в т. 6 по-долу.</p>		<p>на крайния (викацият) потребител. Локалният комутационен възел е разположен в същото населено място, в което се намира комутационния възел, в който е организирана точката на взаимно свързване.</p> <p>б) при предоставяне на услугата по чл. 5, ал. 1, т. 2 повикването се терминира през точка на взаимно свързване в комутационен възел разположен на по-високо ниво в мрежата от локалния комутационен възел, от където по директна или логическа връзка се предава към локалния комутационен възел на крайния (виканият) потребител. Локалният комутационен възел е разположен в същото населено място, в което се намира комутационния възел, в който е организирана точката на взаимно свързване.</p>
чл. 6, ал. 4	БТК	<p>Предлагаме следната редакция на чл. 6, ал. 4 и създаване на нова ал. 5, както следва:</p> <p>„(4) Маршрутизацията на повикването към точката за взаимно свързване се осъществява чрез номера и адреси, определени за ползване от предприятията съгласно НАРЕДБА № 7 от 1.07.2008 г. за правилата за разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси</p>	Приема се по принцип	<p>Приема се необходимостта от изясняване на текста. Направена е редакция на текста:</p> <p>(4) Маршрутизацията към точките на взаимно свързване се извършва съобразно определените в договорите за взаимно свързване протоколи за сигнализация.</p>

		<p>и имена.</p> <p>(5) Предприятията могат да използват и протоколи за сигнализация, използващи номера и адреси извън тези по ал. 5 при свободно търговско договаряне.”</p> <p>Мотиви: Както вече посочихме в т. 2 от общите бележки, основният принцип е, че достъп и взаимно свързване се „дава” от предприятие, което има вече изградена мрежа със съответна инфраструктура и функционалност. С предложените текстове се гарантира използването на протоколи със съответни адреси, нормативно и исторически реализирани у нас, каквито се използват от установените на пазара предприятия. Наред с това се дава възможност за използване и на други, не дотам разпространени протоколи, каквито в общия случай са характерни за нови участници на пазара.</p>		<p>(5) В случаите, когато в договорите не са определени протоколи за сигнализация, или когато предприятията не могат да постигнат съгласие при определяне на протоколи за сигнализация, маршрутизацията на повикването се осъществява чрез номера и адреси, предоставени за индивидуално ползване от предприятията по реда на ЗЕС.</p>
чл. 6, ал. 5.	БТК	<p>Предлагаме следната редакция на чл. 6, ал. 5.:</p> <p>(5) В случаите, когато структурата и йерархията на обществена електронна съобщителна мрежа с фиксирани крайни точки позволява използването на различни нива за осъществяване на взаимно свързване, услугите по чл. 5 се предлагат в национални точки на взаимно свързване в следните сегменти:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. локален сегмент – услугите се осъществяват през точка на взаимно свързване на мрежите, като генерирането/терминирането на повикването е от/към потребители, обслужвани от същия комутационен възел; 2. единичен сегмент – услугите се осъществяват през точка на взаимно свързване на мрежите, като генерирането/терминирането на повикването е от/към потребители на част от локалните комутационни съоръжения, логически свързани в тази точка; 3. двоен сегмент – услугите се осъществяват през точка на взаимно свързване на мрежите, като генерирането/терминирането на повикването е от/към определен от структурата на мрежата брой комутационни съоръжения, обслужващи трафик при условията на единичен сегмент.” <p>Считаме, че конкретното определяне на начините на свързване, предложено от КРС, може да доведе до спорни ситуации. Така например е възможно потребител да няма директна свързаност към</p>	<p>приема се частично</p>	<p>Приема се забележката по отношение на единичния сегмент, т.е. че локалните комутационни възли не винаги имат пряка връзка с комутационните възли от по-високо ниво. Направена е редакция на текста на чл.6, ал.6 т.2.</p> <p>По отношение на предложените дефиниции, считаме че те не внасят яснота за начина на организация на взаимното свързване и могат да доведат до различно тълкуване.</p>

		локална централа, а също така локална централа да няма директна свързаност към централа от по-високо ниво. В много случаи при свързване се използват и други комутационни съоръжения, които не дават възможност за взаимно свързване. От тази гледна точка използването на логически нива е по-точно.		
чл. 6 ал. 5	Мобилтел	<p>Предлагаме създаването на нова алинея 5 към чл. 6 от Проекта със съдържание, както е посочено по-долу. В случай че предложението бъде прието поредните номера на следващите алинеи следва да бъдат съответно коригирани.</p> <p>„(5) В случаите, когато в договорите не са определени протоколи за сигнализация, или когато предприятията не могат да постигнат съгласие при определяне на протоколи за сигнализация, маршрутизацията на повикването към точката за взаимно свързване се осъществява чрез номера и адреси, предоставени за индивидуално ползване от предприятията по реда на ЗЕС, като националните точки на взаимно свързване се идентифицират с национални адреси, а международните точки на взаимно свързване се идентифицират с международен адрес.”</p> <p>Мотиви: С оглед спазване на принципа за предвидимост и за да бъде гарантиран плавен преход от действащия режим на регулация на взаимното свързване съгласно разпоредбите на отменения Закон за далекосъобщенията към режима по ЗЕС, предлагаме да бъде създадена новата ал. 5. В тази връзка, считаме, че в Проекта, по подобие на действащата нормативна уредба, следва да се уредят подробно правата и задълженията на предприятията, от които се иска взаимно свързване. Следва да бъде отчетен и фактът, че тези предприятия имат вече изградена мрежа със съответна функционалност. Следователно, при осъществяване на взаимното свързване трябва да се вземе предвид техническата и физическата възможност за предоставяне на взаимно свързване от тези предприятия. Същевременно в чл. 5, ал. 5 от Проекта е наложено задължение за предприятията да осигуряват необходимите технически и програмни средства за реализиране на взаимното свързване. В тази връзка, включването на новата ал. 5 е абсолютно наложително, като по този начин ще се отчетат технологичните характеристики на основните електронни съобщителни мрежи у нас, при които достъпът до потребители и до мрежови услуги се осъществява чрез номера и адреси, първично предоставени от КРС.</p>	Приема се	

		Предложението за нова ал. 5 цели осигуряване на естествен механизъм за гарантиране на законосъобразност при реализацията на самото взаимно свързване, както и пълно съответствие с реда за осъществяване на електронни съобщения. Предложеният принцип е утвърден сред операторите в България и възможността за прилагането му при липса на други уговорки или при невъзможност за постигане на такива ще спомогне за избягване на неясноти по отношение на начина и принципите на физическото осъществяване на свързаността между мрежи, което от своя страна ще попречи на възникване на спорове между предприятията. Практиката показва наличие на подобни противоречия, а като се има предвид, че взаимното свързване е и право и задължение за предприятията, предвиждането на един незадължителен принцип, приложим при непостигане на съгласие между предприятията единствено би улеснило процеса на осъществяване на взаимно свързване с оглед постигане на целите на ЗЕС.		
чл. 6 ал. 5	КБМ	КБМ приема, че е много полезно в разпоредбата на чл. 6, ал. 5 от Проекта да се съдържа описанието на сегментите на фиксираната електронна съобщителна мрежа. Същевременно предвиденото в Проекта създава впечатление, че са предвидени условия повикванията да бъдат терминирани предимно на двоен сегмент, тъй като предложеното в Проекта предполага силна зависимост на взаимното свързване от мрежовата структура на приемащото предприятие. В тази връзка настояваме, че следва да бъде приета бележката на КБМ, изразена в първоначалното обществено обсъждане, а именно че дефинициите на сегментите не следва да бъдат обвързани със структурата и йерархията на конкретна мрежа, а да бъдат определени на базата на обективно съществуващи критерии като административни териториални области, например. Моля да имате предвид, че възприетият в Проекта начин на определяне на сегментите поражда съмнения, доколкото обективно се поставят основи за наличие на ефективна конкуренция в рамките на предоставянето на фиксирана телефонна услуга.	не се приема	Изграждането на мрежите не е обвързано с административно териториалните области на Р.България. Предвид получените бележки и за постигане на по-голяма яснота КРС счита че е необходимо да се включи дефиниция на „локален комутационен възел” в допълнителните разпоредби: „Локален комутационен възел” е комутационен възел, разположен на най-ниско ниво в йерархията на мрежата, към който е свързан крайния потребител
чл. 6, ал. 5, т. 2	Мобилтел	6. Предлагаме дефиницията за единичен сегмент в чл. 6, ал. 5, т. 2 от Проекта да бъде изменена както следва: „2. единичен сегмент, като:	не се приема	Изграждането на мрежите не е обвързано с административно териториалните области на Р.България.

		<p>а) при предоставяне на услугата по чл. 5, ал. 1, т. 1 повикването, изходящо от крайна точка на мрежата на предприятието на викация потребител, се прехвърля в мрежата на друго предприятие през точка на взаимно свързване в комутационен възел разположен на по-високо ниво в мрежата от локалния комутационен възел, който е свързан с комутационния възел на крайния (викацият) потребител, като комутационните възли през които се маршрутизира повикването са разположени в една административна област, съгласно административно-териториалното деление на Република България.</p> <p>б) при предоставяне на услугата по чл. 5, ал. 1, т. 2 повикването се терминира през точка на взаимно свързване в комутационен възел разположен на по-високо ниво в мрежата от локалния комутационен възел, от където се предава към комутационен възел на крайния (виканият) потребител, разположен в същата административна област, съгласно административно-териториалното деление на Република България.”</p> <p>Мотиви: С предложените в Проекта нови дефиниции за отделните видове сегменти от йерархично структурирана мрежа на практика генерирането и терминирането се ограничават единствено в двоен сегмент. Същевременно, освен че отпада метро сегментът се ограничава и обхватът на единичен сегмент. От друга страна, цената на БТК за двоен сегмент е най-високата в ЕС след цената в Литва. Предвид факта, че БТК има контрол върху т.нар. „съществено съоръжение”, чието дублиране не е икономически оправдано и с оглед високите цени за терминиране в двоен сегмент, предлагаме дефиницията за единичен сегмент да бъде изменена, като по този начин ще се осигури достъп за терминиране при по-изгодни финансови условия, което е в интерес на развитието на конкуренцията.</p>		<p>Предвид получените бележки и за постигане на по-голяма яснота КРС счита че е необходимо да се включи дефиниция на „локален комутационен възел” в допълнителните разпоредби: “Локален комутационен възел” е комутационен възел, разположен на най-ниско ниво в йерархията на мрежата, към който е свързан крайния потребител</p>
чл. 6 ал. 6	Мобилтел	<p>Предлагаме създаване на нова ал. 6 към чл. 6 от Проекта със следното съдържание:</p> <p>„(6) Независимо от наличието на възможност за взаимно свързване в някой и/или всички от сегментите, предприятието по ал. 5, следва да маршрутизира при условия на двоен сегмент всички изходящи повиквания без ограничение по отношение на сегментите на мрежата, от които е генерирано повикването.”</p>	не се приема	<p>Предварителното създаване на такова правило в нормативен акт е неподходящо. Това би обезсмислило регламентирането на сегментите в мрежата, тъй като на практика на предприятието, чиято инфраструктура позволява тяхното използване, се отнема възможността да прилага</p>

	<p>Мотиви: Повторното предлагане на разпоредбата се налага, тъй като нейното законодателно закрепване не цели да задължи определени предприятия да маршрутизират всички повиквания през една единствена точка на взаимно свързване. Включването на текста е от естество да преодолее евентуални спорове, каквито възникват при водене на преговори, породени от опити за налагане на условия за взаимно свързване, които са дискриминационни и не позволяват реално осъществяване на правото за взаимно свързване и в крайна сметка препятстват възможността на крайните потребители да общуват помежду си. Допускането на прилагане на подобна търговска политика води до необходимост алтернативните предприятия да дублират йерархичната структура на мрежата на БТК, за да могат да осъществят взаимно свързване. Нещо повече, само по този начин те биха могли да се възползват от по-изгодните цени за локален и единичен сегмент. С предложените нови дефиниции за локален и единичен сегмент и при нееднаква йерархия на мрежата в сравнение с тази на БТК, алтернативните предприятия на практика ще могат да терминират единствено в двоен сегмент.</p> <p>Всичко това води до ограничаване на конкуренцията и практическа невъзможност за предприятията да предоставят електронни съобщителни услуги. При вземане на окончателно решение, КРС следва да вземе предвид установената като принцип в сектора на електронни съобщения теория за „същественото съоръжение“, която определя репликирането на инфраструктурата на историческия оператор като практически невъзможно. Имайки предвид безпрецедентния за територията на ЕС пазарен дял на българския исторически оператор, то пазарът на фиксирани услуги в страната несъмнено разкрива неефективност и липса на конкуренция, като е очевидно, че нито едно от алтернативните предприятия не получава реална възможност за предоставяне на конкурентни услуги, именно поради наличие на възможност за налагане на административни и технически изисквания от страна на БТК. На практика, към настоящия момент, самата КРС няма законодателни механизми да осигури свързване от край до край и да попречи на проявяването на негативни ефекти за конкуренцията. Видно от мотивите на комисията, изложени в Решение No 1168 от 17.07.2008 г. по искане от страна на „Кейбълтел“ АД (Кейбълтел) за даване на задължителни указания за осигуряване на</p>	<p>посочените сегменти по ред, определен в договора при спазване на наредбата.</p>
--	---	--

		<p>достъп от мрежата на БТК до номера на Кейбълтел, КРС не открива основания нито в действащото законодателство, нито в одобреното Типово предложение за взаимно свързване, които да осигурят възможност за потребителите да разменят съобщения в условията на двоен сегмент. Това е в несъответствие с целите и принципите на ЗЕС и дава пълно основание на регулаторния орган да предвиди механизъм за преодоляване на изложения проблем при договаряне на взаимно свързване с историческия оператор.</p> <p>Въвеждането на сегменти при осъществяване на взаимното свързване от друга страна няма за цел да повлияе на задължението на предприятията с йерархична структура на мрежата да предоставят при поискване взаимно свързване, а цели да осигури ефективен механизъм за определяне на цената за терминиране/генериране в различните сегменти, което гарантира получаване на по-изгодни финансови условия. Идеята е не да се ограничи достъпът на предприятията до двоен сегмент, а да им се даде възможност, в случай че структурата на мрежата им го позволява да получат достъп до локален или единичен сегмент при по-изгодни финансови условия. Последното безспорно е в интерес на развитието на конкуренцията на пазара на фиксирани мрежи и услуги.</p>		
чл. 7	СЕК	Предлагаме чл. 7 от проекта да отпадне. Съображенията ни са свързани с факта, че интерфейсите, предназначени за свързване на крайни електронни съобщителни устройства могат да бъдат крайни устройства за една мрежа, което прави забраната за осъществяване на взаимно свързване чрез тях нежелателна.	Не се приема	КРС поддържа доводите, изложени в първото обществено обсъждане. Чрез интерфейсите, предназначени за свързване на крайни електронни съобщителни устройства потребителя получава достъп до услуги. Тези интерфейси не са предназначени за свързване на мрежови устройства.
чл. 8	БТК	Предлагаме в чл. 8, ал. 3 „...за произхода му” да бъде заменено с „ ... , във връзка с произхода му”.	Приема се	Забележката е по чл.9, ал.3. Предложението е отразено в текста
чл. 9	СЕК	Предлагаме ал. 3 на чл. 9 да се допълни както следва: (3) Предприятията по чл. 4 осигуряват възможност за пренос и терминиране на трафик в мрежата си, като не поставят ограничения за	Не се приема	С разпоредбата на чл.9, ал.3 от наредбата се въвежда общия принцип за недискриминационно и

	<p>произхода му, като цените за пренос и терминиране не могат да бъдат различни в зависимост от мрежата, от която е генериран, нейното географско покритие или технологията на осъществяване на преноса, доколкото са спазени изискванията на ЗЕС и тази наредба.</p> <p>Мотиви:</p> <p>С направеното по-горе предложение за разширяване на изрично включеното задължение за недискриминация при предоставянето на услугата терминиране се цели гарантиране на задължението на предприятията да терминират в мрежите си всеки подаден им в точка на взаимно свързване трафик, независимо от А-номера, при недискриминационни условия и без разлика в цената. Липсата на дискриминация означава, че трафикът не може да бъде таксуван по различен начин, забраняван, терминиран през различни точки и пр. само на базата на това откъде произхожда (т. е. по А-номер). Опора на това предложение може да бъде намерена в Препоръка 98/195/ЕО за взаимно свързване в условията на либерализиран далекосъобщителен пазар, съгласно която, цените за терминиране на трафик не трябва да бъдат различни в зависимост от това дали повикванията са генерирани от фиксирани или от мобилни мрежи, нито в зависимост от това дали са генерирани от мрежи от същата държава или от друга страна-членка. С предложеното допълнение на ал. 3 ще се преустанови съществуващата в момента практика на определени предприятия да забраняват терминиране в мрежите си на трафик, изходящ първично от мрежи, различни от тази, с която е осъществено взаимно свързване, както и да налагат различни цени в зависимост от произхода на трафика (дали трафикът произхожда от съответната мрежа, от друга мрежа или е международен).</p> <p>Когато за обслужването на даден телефонен трафик не са налице различни разходи спрямо тези за обслужване на друг, недопустимо би било дискриминирането на единия от тези видове трафик, например чрез по-високо тарифиране, само с оглед различието на А-номера. В противен случай би се нарушил принципът за равнопоставеност в отношенията между предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, както и този на разходоориентираност на цените за взаимно свързване на предприятията със значително пазарно въздействие (чл. 166, ал. 2, т. 5 от ЗЕС) – при еднакви разходи предприятието осъществяващо терминирането би получило различни суми в зависимост от това какъв е произходът на трафика</p>	<p>равнопоставено третиране на съответния трафик. В тази връзка предложеното уточнение не се налага, още повече, с неговото включване може да се стигне до тълкуване, според което недискриминационните условия се отнасят само до ценовите условия.</p>
--	---	--

		(международен, от селекция и пр.). Подобни ограничения и неравностойно отношение с оглед произхода на терминирания трафик (дали е първоначално генериран от мрежата на предприятието или от друга мрежа) или технологията на осъществяване на преноса (IP или PSTN), наложени от предприятия с господстващо положение на пазара от позицията на по-голямата им пазарна сила, могат да доведат до невъзможност за осъществяване на дейността на определени предприятия – например оператори с изградени IP мрежи, оператори, предоставящи услугата достъп до гласова телефонна услуга чрез услугата избор на оператор и др. Ето защо считаме за необходимо законоустановеният принцип на равнопоставеност на предприятията да бъде доразвит и уточнен за целите на взаимното свързване, за да не се дава възможност за необосновано ограничаване или отказ от взаимно свързване, както и осъществяването му при дискриминационни ценови условия.		
чл. 9	Мобилтел	<p>Предлагаме текстът на чл. 9. ал. 2 от Проекта да бъде изменен по следния начин:</p> <p>„(2) При осъществяване на взаимно свързване предприятията по чл. 4 са длъжни да осигурят най-малко услуги за пренасяне на глас и звук в реално време за осъществяване на национални повиквания, както и достъп до услуги за спешна помощ посредством номера от ННП, като предоставянето на тези услуги не може да бъде ограничавано, освен при липса на техническа възможност. Предприятията могат свободно да договарят в договорите за взаимно свързване и други услуги, които да могат да се ползват от потребителите.”</p> <p>Мотиви: Мобилтел не може да приеме аргумента на КРС, че разпоредбата на чл. 4 от Проекта дава яснота относно обхвата на правата и задълженията по взаимното свързване. Чл. 4 очертава кръга на адресатите на акта и условията, на които следва да отговарят те, за да притежават право и задължение за взаимно свързване. Това няма отношение към обхвата на задължението за взаимно свързване. Направената от комисията промяна е единствено редакционна и не променя смисъла на разпоредбата. Липсата на ясен обхват на минималния кръг от услуги създава условия за непредвидимост във взаимоотношенията между предприятията. Предложеният в Проекта текст противоречи на легалната дефиниция за взаимно свързване, предвидена в т. 4 от параграф 1 на ЗЕС, която изрично определя, че</p>	Не се приема	<p>От една страна, нито в закона, нито в регулаторната рамка като цяло, се съдържат разпоредби, от които следва, че правата и задълженията по взаимно свързване следва да бъдат определени спрямо конкретни потребителски услуги.</p> <p>От друга страна, некоректно е твърдението, че чл. 4 от наредбата няма отношение към обхвата на задължението за взаимно свързване. Именно с посочената разпоредба се изяснява на какви критерии следва да отговарят предприятията, които ще имат права и задължения по взаимно свързване. По този начин се създава яснота и предвидимост по отношение взаимното свързване. Законната дефиниция на взаимното свързване не ограничава същото до определен краен набор от услуги. Тази дефиниция изяснява, че взаимното свързване се</p>

		<p>взаимното свързване се осъществява, за да се даде възможност на потребителите на едно предприятие да разменят съобщения с потребители на същото или друго предприятие или да имат достъп до услуги, предоставяни от другото предприятие. Очевидно, разпоредбата няма предвид осигуряване на достъп до всички услуги, предоставяни от едно предприятие при наличие на техническа възможност за това. От друга гледна точка, възприемането на предложението за промяна на текста със съдържанието, посочено по-горе, ще осигури защита на интересите на крайните потребители и ще гарантира определен набор от услуги, до които следва да им бъде осигурен достъп. От гледна точка на законодателната традиция, ще бъде създадена положителна практика на приемственост между предходната и бъдещата подзаконова нормативна рамка. Наредба № 10 от 29.06.2004 г. за условията и реда за взаимно свързване на далекосъобщителни мрежи, обн., ДВ, бр. 60 от 09.07.2004 г. изрично в своя чл. 3 регламентира изискванията към минималния кръг от услуги, които предприятията са длъжни да осигурят при осъществяване на взаимно свързване между своите мрежи. Същевременно, разпоредбата ще отчете различията в технологично отношение на мрежите, предоставяни от различните предприятия дори що се отнася за мрежи от еднакъв тип. Поради изложеното, предлагаме в Наредбата за осъществяване на достъп и/или взаимно свързване да бъде указан най-тесният обхват от електронни съобщителни услуги, който предприятията са длъжни да осигурят, а всяко разширяване на този кръг от услуги да бъде поставено в зависимост от достигнатото технологично ниво на развитие и да се урежда съгласно принципите на добросъвестното водене на преговори.</p>		<p>осъществява между мрежи с цел връзка на абонатите на тези мрежи и с цел осигуряване на достъп до услуги, предоставяни от тези мрежи. Идентифицирането на крайна точка от мрежата се осъществява посредством номер. В тази връзка КРС е счела за необходимо да изясни, че правата и задълженията по взаимно свързване се отнасят до предприятия, на които е предоставено правото да използват предоставени от КРС номера. От своя страна, използването на номерата има своето предназначение, което е определено в Наредба № 7, което няма да позволи прекомерното разширяване на обхвата от услуги, достъпът до които може да се реализира посредством взаимното свързване.</p>
чл. 9	КБМ	<p>В разпоредбата на чл. 9 от Проекта настояваме в ал. 2 да бъде конкретизирано, че предприятията по чл. 4 нямат право да ограничават предоставянето на основни мрежови услуги, които предоставят на крайни потребители. Предложената формулировка цели прецизиране на текста и създаване на предварителна яснота за предприятията какви услуги са задължени да предоставят на потребителите на другите предприятия, с чиито мрежи са взаимно свързани. На следващо място считаме, че ал. 3 следва да отпадне. Създаване на нормативно задължение за предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, на които комисията е предоставила правото за първично ползване на номера от Националния номерационен план</p>	Не се приема	<p>Мрежовите услуги не се предоставят на крайни потребители, те представляват услуги на едро и се предоставят между отделните предприятия.</p> <p>По отношение на трафика от транзит, от разпоредбата не следва, че предприятието, в чиято мрежа се терминира трафикът, не следва да е дало своето съгласие за това. Съгласно разпоредбата това</p>

		(ННП) за пренос и терминиране на трафик в мрежата си, като не поставят ограничения за произхода му, е прекомерно. Наистина в разпоредбите на Европейското законодателство е използвано понятието “непряко взаимно свързване”, но това понятие не е изяснено и прецизирано в контекста на Проекта. В допълнение, следва да се има предвид, че предложеното противоречи на принципа, заложен в чл. 5, ал. 3 и ал. 4, които определят, че услугата транзит се осигурява или при наложено задължение от КРС или след наличие на тристранно споразумение. От предложението за чл. 9, ал. 3 би могло да бъде направен неправилен извод, че за терминиране на транзитен трафик не е необходимо съгласието на предприятието, в чиято мрежа се терминира трафика, произхождащ от транзит. Считаме, че не такава е идеологията на взаимното свързване, на ЗЕС и на европейското законодателство.		предприятие не следва да отказва да води преговори за уреждане на условията за терминиране на такъв трафик без обективни и нормативно установени основания за това.
чл. 9, ал. 3	Мобилтел	Предлагаме разпоредбата на чл. 9, ал. 3 от Проекта да бъде редактирана съгласно предложението по-долу, а в случай че новата редакция не бъде приета, считаме че ал. 3 на чл. 9 да следва да отпадне. „(3) Предприятията по чл. 4 осигуряват възможност за терминиране на трафик, който е първично генериран в електронна съобщителна мрежа с обхват на част или цялата територия на Република България.” Мотиви: На първо място, изложените в Таблицата мотиви за предлагане на съответния текст, почиват върху Препоръка на Европейската комисия 98/195/ЕО (Препоръката). Следва да се отбележи, че Препоръката има за цел създаване на условия за либерализиране на телекомуникационния сектор предвид наличието на монопол върху електронната съобщителна инфраструктура от страна на историческите оператори в страните-членки. От тази гледна точка, контекстът на Препоръката има предвид недопускане на дискриминационно третиране именно от страна на историческия оператор, най-вече от гледна точка на сегментите от мрежата, в които е генериран или терминиран трафикът. Чл. 1 от Препоръката, който очертава предметът ѝ, изрично предписва, че регламентацията се отнася за предприятия със значително въздействие върху пазара. Трябва да се има предвид, че редакцията на ал. 3 от чл. 9 на Проекта противоречи на ЗЕС. Легалната дефиниция за взаимно свързване, предвидена в т. 4 от параграф 1 на Допълнителните разпоредби на	Не се приема	По отношение пазара на терминиране, предвид обстоятелството, че всяко предприятие е 100% собственик на мрежата си, на пазара на терминиране в собствената мрежа това предприятие е такова със значително въздействие върху пазара. В тази връзка, изложените в мотивите разсъждения на практика подкрепят текста от проекта на наредба. Относно разсъжденията по законовата дефиниция за взаимно свързване, те отново не подкрепят основателността на забележката. Като пример може да се посочи обстоятелството, че на предприятията, които предоставят достъп до обществена телефонна услуга се предоставя номер – код за достъп до мрежа. Тези предприятия предоставят услуги на крайните потребители чрез предоставения им номер, но предвид характеристиките на самата услуга повикванията не са

	<p>закона, изисква взаимното свързване да се осъществява между мрежите на съответните предприятия. Всички предоставяни към настоящия момент мрежи в Република България са с обхват на цялата или част от територията на страната. Това означава, че трафикът, който е относим към задължението за взаимно свързване следва също да е национален, като предприятията имат възможност да постигнат уговорка и за друг тип трафик, въз основа на договорната свобода. Аргумент в подкрепа на изложеното е и включването в Проекта на изрични текстове, които регламентират осъществяване на взаимно свързване с предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи на територия, извън географските граници на страната. Още повече, законовата дефиниция на взаимно свързване предвижда възможност "потребители" на едно предприятие да разменят съобщения с потребители на друго предприятие. Това означава, че за да могат да ползват гласови телефонни услуги на потребителите следва да е предоставен национално значим номер от първично предоставения на предприятията номерационен ресурс. Моля, да имате предвид, че самата комисия в чл. 4 от Проекта, при определяне на кръга на адресатите на правата и задълженията за взаимно свързване, въвежда изрично изискването за наличие на първично предоставен номерационен капацитет. При наличието на кумулативно изискване за собствени потребители на едно предприятие, от една страна, и за предоставяне на електронна съобщителна мрежа, от друга, е очевидно, че за целите на взаимното свързване на две мрежи, е необходимо трафикът да е генериран в едната мрежа от потребители на същата мрежа, които използват номера от номерационния план на съответното предприятие. Не случайно една от основните услуги по взаимно свързване е услугата генериране в електронна съобщителна мрежа, предоставяна от предприятието, като видно от дефиницията, дадена в чл. 5, ал. 1 от проекта, генерирането е пренос на повикване, изходящо от крайна точка на мрежата на предприятието на викащия потребител до точка на взаимно свързване, където повикването се прехвърля в мрежа на друго предприятие за транзит и/или терминиране. Дефиницията за електронна съобщителна мрежа, предвидена в закона, изисква наличие на съвкупност от преносни съоръжения, които служат за пренос на сигнали посредством проводник, радио, оптични или други електромагнитни способности. Следователно пренасянето на гласов трафик посредством интернет протокол, което е представено като мотив за</p>	<p>генерирани в мрежата на предприятието. Този пример показва, че изложените в забележката доводи не водят до извода, че при взаимно свързване повикванията винаги трябва да произхождат от мрежата, от която се терминира повикването. По отношение приложимостта на взаимното свързване, предвид разпоредбата на чл. 165 от ЗЕС приложимостта на закона не е ограничена само до предприятия, които осъществяват дейност на територията на Република България</p>
--	--	--

		<p>включване на разпоредбата според Таблицата, не може да бъде определено като предоставяне на електронна съобщителна мрежа по смисъла на ЗЕС, а би могло единствено да представлява технически способ за пренос на трафика в една вече изградена мрежа. От друга гледна точка, съгласно законовата дефиниция за обществена телефонна услуга, това е услуга за пренасяне на глас и звук в реално време, чрез която се осъществяват национални и международни повиквания и достъп до услуги за спешни повиквания, посредством номер или номера от ННП или от международен номерационен план. В тази връзка използването на интернет протокол като преносна среда за предоставяне на обществени телефонни услуги, когато се ползват номера от ННП, не е изключен от обхвата на взаимното свързване. Предоставянето на VoIP услуги без използване на номера от ННП обаче не попада в обхвата на обществените телефонни услуги, както и в обхвата на услугите, предоставяни чрез взаимно свързване. Аргумент в подкрепа на изложеното е и въведеният със ЗЕС принцип за технологична неутралност. Това обаче по никакъв начин не влияе на изискването при взаимното свързване на две мрежи, трафикът да е генериран в едната мрежа от потребители на същата мрежа, които използват номера от номерационния план на съответното предприятие, т.е. да е генериран на територията на Република България.</p> <p>С оглед на гореизложеното, предлагаме разпоредбата на ал. 3 да отпадне, като същевременно, за да гарантира правата на предприятията, КРС следва да възприеме предложението на Мобилтел за включване на нова ал. 6 към чл. 5 от Проекта, което отчита напълно, както изискванията на ЗЕС така и европейската практика в областта.</p> <p>Също така, считаме че в редакция на текста, предложена по-горе, следва да отпадне терминът "пренос". Включването на този термин не е необходимо, тъй като той е включен в самата дефиниция за термилиране, съгласно чл. 5, ал. 1, т. 2 от Проекта.</p>		
чл. 9, ал. 3	Макс Телеком	<p>"Макс Телеком" ООД изразява своята подкрепа по отношение на посоченото в чл. 9, ал. 3 от Наредбата относно забраната за налагане на ограничения за произхода на трафик, който се термилира в съответна електронна съобщителна мрежа. Считаме, че наличието на подобно ограничение е несправедливо и изкривява пазарните отношения в сектора. Същевременно предлагаме да бъде създадена възможност за термилиране на трафик чрез друга (трета) мрежа, когато</p>	Не се приема	Разпоредбата на чл.9, ал.3 от проекта урежда описания проблем.

		цените на терминиране в определена мрежа се явяват икономическа пречка за изпълнение на законово регламентираното право и съответно задължение за взаимно свързване. Не можем да не отбележим факта, че към момента цените, на които големите електронни съобщителни предприятия (фиксиранни и мобилни) предлагат терминиране в страната на международен трафик, са значително по-ниски от тези, предлагани за терминиране на действащите предприятия на територията на Република България. Едновременно с това е ноторно известно, че цените за терминиране (във фиксиранни и мобилни мрежи) на едро са едни от най-високите в Европа. Следователно на предприятията, които предоставят електронни мрежи и/или услуги, извън големите играчи, не са осигурени условия за реална конкуренция, както е предвидено в целите на Закона за електронните съобщения. Горепосоченото ни дава основание да предложим подходящ практически механизъм за нормативно установяване на пазарни условия, които биха позволили съществуването на алтернатива на големите електронни съобщителни предприятия. По такъв начин ще бъдат заобиколени високите цени за терминиране, които необосновано се налагат на българския пазар.		
чл. 10	КБМ	Относно чл. 10, ал. 2 смятаме, че в дефиницията на услугата за пренос (backhaul) при битстрийм (bitstream) достъпа е необходимо да бъде включена и хипотезата, в която точката на достъп до съоръженията на предприятието, предоставящо достъп и точката на присъствие на предприятието, ползващо битстрийм достъп са в различни населени места. Считаме, че в този случай предприятието, ползващо битстрийм достъп следва да има право да получи пренос до точката си на присъствие от предприятието, предоставящо достъпа. В допълнение сме на становище, че във всички случаи е необходимо предварителна да е налице прозрачност на цените за подобна свързаност.	Не се приема	КРС поддържа изложените мотиви при първото обществено обсъждане, които не са оборват и в настоящото. Считаме, че описаната в предложението хипотеза не е предмет на битстрийм достъпа, тъй като се отнася до евентуално изграждане на допълнителна инфраструктура, а не за достъп до вече съществуваща инфраструктура на задълженото предприятие. Доколкото тази услуга не се включва в битстрийм достъпа, за нея не се отнасят и изискванията, свързани с цените за предоставянето на битстрийм достъп. В този смисъл КРС не може да налага задължения, свързани с тези цени.

чл. 11	СЕК	<p>Предлагаме чл. 11, ал. 1 да се измени както следва:</p> <p>„Чл. 11. (1) При предоставяне на необвързан достъп следва да се осигури ползването най-малко на следните услуги, навсякъде където е поискано и е технически възможно:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. самостоятелно ползване на достъп до абонатната линия; 2. съвместно ползване на достъп до абонатната линия; 3. пренос (Backhaul) при необвързан достъп; 4. съвместно разполагане при необвързан достъп; 5. дистанционно съвместно разполагане 6. достъп до междинна точка от абонатната линия (sub loop)” <p>Мотиви:</p> <p>Считаме, че не е препоръчително изброяването на възможните за предоставяне услуги да бъде изчерпателно, какъвто би бил случаят ако в чл.11, ал. 1 не бъдат добавени думите “най-малко на”. Целта на разпоредбата е да посочи онези услуги, които задължително трябва да бъдат осигурени, а не да ограничава предприятията, желаещи да предоставят и други.</p> <p>Предлагаме в чл. 11, ал. 1 след думата „услуги” да се добави текстът „навсякъде, където е поискано и е технически възможно”. Чрез това допълнение нормираните в ал. 1 услуги ще имат обвързващ предприятието със значително пазарно въздействие характер и предоставянето им ще бъде факт, за разлика от сегашната ситуация, при която нито backhaul, нито отдалечено колокиране се предоставят за нуждите на необвързания достъп.</p> <p>Във връзка с предложените текстове на т. 1 и т. 2, считаме че тези услуги следва да бъдат включени при описанието на обхвата на услугата “предоставяне на необвързан достъп до абонатната линия”, доколкото те отразяват основна част от възможностите ѝ и липсата им, особено в случай че се възприеме изчерпателното изброяване на услугите, може да доведе до неоправдано ограничаване и изместване съдържанието на услугата за предоставяне на необвързан достъп.</p>	Не се приема	<p>Предложението беше направено и в рамките на първото обществено обсъждане. КРС поддържа изложените мотиви. При тълкуване разпоредбата на чл. 25, ал.1 (нов чл. 11) във връзка с чл. 15, ал. 1, т. 2 и ал. 4 (нов чл. 17) от Проекта изводът, който се налага е, че описаните услуги следва да бъдат предоставени, освен ако липсва техническа възможност. Самостоятелния и съвместния необвързан достъп са видове необвързан достъп, за осигуряването на които се предоставят услугите, посочени в чл.11, ал.1 от проекта. Не са налице основания за неизчерпателност на услугите, които следва да се предоставят при необвързан достъп. В забележката липсват мотиви, които да обосновават необходимостта от други услуги, различни от описаните, за целите на необвързания достъп.</p>
чл. 11	СЕК	<p>Предлагаме в чл. 11 да се добавят нови ал. 3, 4 и 5 със следното съдържание:</p> <p>“(3) Предприятието по чл. 2 предоставяне информация за местата за съвместно разполагане и междинните точки на абонатната линия, която</p>	Не се приема	<p>Забележката бе направена и в рамките на първото обществено обсъждане. КРС поддържа изложените в него мотиви. При липса на приключили пазарни анализи КРС счита, че на този</p>

	<p>включва най-малко информация относно: местоположение и точен адрес на главните репартитори и уличните шкафове и районите, които покриват; брой на абонатните линии, обслужвани от съответните главни репартитори и улични шкафове, броя на предприятията и местата, на които и където вече е предоставен самостоятелен и съвместен достъп до абонатната линия, данни за незаетите и нови линии, диференцирани съответно като абонатни линии за самостоятелен необвързан достъп и такива за предоставяне на съвместен достъп.</p> <p>(4) В случай, че по време на действието на сключени договори за необвързан достъп, предприятието по чл. 2 планира да премести главни репартитори или улични шкафове, то е длъжно да информира за това засегнатите предприятия най-малко 12 месеца преди започване на планираните дейности, като ги уведоми и за възможните начини и условия за продължаване на изпълнението на задълженията си по сключените договори. Всички технически изменения, свързани с преместването, са за сметка на предприятието по чл. 2.</p> <p>(5) В случай, че до предприятието по ал. 2 бъде отправено искане за самостоятелно ползване на достъп до абонатната линия и за прехвърляне на номера, свързани със същата абонатна линия, то е задължено едновременно да предостави ползване на абонатната линия и да извърши прехвърлянето на номерата.”</p> <p>Мотиви:</p> <p>Намираме посочването на информацията по ал. 3, за изключително важно с оглед практическото осъществяване на услугите по необвързан достъп.</p> <p>Предложената ал. 4 касае случаите на планирани промени в инфраструктурата и техническите съоръжения с които се осигуряват услугите. Считаме, че в такива промени не би следвало да се осъществяват без да се държи сметка за правата на предприятията, чиято възможност да използват и предоставят услуги ще бъде временно ограничена. Минимално изискване в такава ситуация следва да бъде навременното уведомяване и посочване на временна алтернатива за използване или предоставяне на съответната услуга. Изричното посочване, че извършените измененията са за сметка на задълженото предприятие по ал. 1 на същия чл. 25 е предложено с цел</p>	<p>етап не е подходящо разписването на подобни текстове, които са специфични задължения за предприятие със значително въздействие върху пазара. След приключването на пазарните анализи може да се прецени каква е необходимостта за развитие на конкуренцията от въвеждане на посочената услуга, както и условията, при които е необходимо тя да се предоставя. В рамките на настоящото обществено обсъждане не дадени допълнителни аргументи, които да оборват изложените от КРС мотиви.</p>
--	---	--

		<p>предотвратяване на опити за изискване от и без това засегнатите предприятия да поемат и разходи във връзка с техническите преустройства.</p> <p>Ал. 5 установява връзката между посочените две услуги, поради която предоставянето на едната от тях, когато е налично искане и за двете често би било в противоречие както с интересите на предприятието, което иска да му бъдат предоставени, така и на крайните потребители, които желаят да се ползват от тях.</p>		
Чл. 11.	БТК	<p>Предлагаме следната редакция на чл.11, ал.2:</p> <p>„(2) Предприятието по ал. 1 се задължава да предоставя необвързан достъп за услуги чрез xDSL технологии, различни от ADSL, за широколентов пренос на данни, каквито услуги предприятието предоставя на собствените си абонати, доколкото след пазарен анализ е установена взаимозаменяемост и са наложени съответни специфични задължения.”</p> <p>Мотиви: Това е обща практика при осъществяване на регулация. При анализи на пазара на широколентов достъп се отчитат приходите от услуги, които са взаимозаменяеми, при предлагане и търсене. Ако вземем за пример VDSL услуги, то за тяхната реализация се изискват сериозни инвестиции, свързани с подмяна на абонатна мрежа, монтиране на допълнително оборудване, увеличаване на преносни капацитети и др. Налагане на задължения на предприятие, направило тези инвестиции, без да бъде осигурен механизъм за разумна възвращаемост, би довело до загуба на интерес от инвестиции за предоставяне на такива услуги, а от там по-ниски ползи за потребителите. Ако вземем пример с Германия, VDSL – услугите се считат за различен подсегмент на xDSL-услугата, поради различните технически параметри и високата цена, което е достатъчно основание за неналагане на специфични задължения. Предвид това считаме, че предложените от нас текстове дават достатъчно основание да се счита, че предоставяне на услуги на едро за различни услуги от ADSL услугите дават достатъчни възможности за нормално развитие на конкуренцията и са съобразени с европейската практика.</p>	не се приема	<p>Налагането на специфични задължения не са обвързани с предоставянето на необвързан достъп в зависимост от използваната технология.</p> <p>Анализира се взаимозаменяемост на осигуряване на достъп до крайния потребител, не от гледна точка на използвана технология, а от гледна точка на използване на друга мрежа за предоставяне на същата услуга. За да се развива конкуренцията, потенциалните възможности, които дава мрежата и които могат да се ползват от предприятието със значително въздействие върху пазара, следва да се ползват и от новонавлизащите предприятия.</p>

Чл. 12.	БТК	<p>Предлагаме чл. 12 от Проекта да отпадне.</p> <p>Мотиви: Забележка по този текст дадохме в становището по предходния Проект на наредбата. Възможностите за налагане на специфични задължения за предоставяне на достъп са изчерпателно изброени в ЗЕС. Чл.12 от Проекта въвежда възможност за налагане на допълнителни задължения, което е в противоречие с разпоредбите на Глава десета, раздел III от ЗЕС.</p> <p>Понятието „нормално функциониране на мрежата”, не следва да се отнася единствено за предприятието с господстващо положение, а за всички предприятия, като се отчитат стандартите, използвани при изграждане и експлоатация на съществуващите мрежи.</p> <p>Ако разгледаме текстовете на Директива 2002/19/ЕС за достъп и взаимно свързване то в чл. 2 могат да се намерят текстове свързани с технически изисквания. Очевидно тези текстове препащат към списъка със Стандарти, които се публикува съгласно чл. 17 от Рамковата директива и нямат нерегламентиран характер.</p> <p>Считаме, че в това отношение, текстовете на чл. 13 от Проекта въвеждат в достатъчна степен изискванията за стандартизирани технически решения.</p>	Приема се	
Чл. 12.	Мобилтел	<p>Предлагаме текстът на чл. 12 от Проекта да отпадне.</p> <p>Мотиви: Чрез предвиденото в чл. 12 от Проекта се разширява обхватът на специфичното задължение за достъп до и ползване на необходими мрежови средства и съоръжения. КРС не отчита факта, че съдържанието на специфичното задължение за достъп до и ползване на необходими мрежови средства и съоръжения и конкретните изисквания, които могат да бъдат поставени на предприятията са изчерпателно изброени в чл. 174, ал. 1, т. 1 до т. 9 от ЗЕС. С предложението текст на чл. 12 от Проекта на практика е предвидена възможност КРС да налага на предприятията със значително въздействие върху пазара и други задължения, извън обхвата на изчерпателно посочените в чл. 174, ал. 1 от ЗЕС, което е в противоречие със закона. Аргументите, че чрез предложението КРС въвежда чл. 5, параграф II от Директивата за достъпа не са в състояние да придадат законосъобразност на действията на комисията. От една</p>	Приема се	

		<p>страна, Правна рамка на ЕС 2002 вече е въведена в законодателството на Република България чрез ЗЕС. Както беше посочено по-горе, директивите нямат пряко приложение в държавите-членки, а се имплементират във вътрешното законодателство посредством транспонирането им от законодателния орган съгласно неговата воля. В този смисъл, КРС не е оправомощена да въвежда разпоредби на директиви, които са вече въведени в българската правна система с акт с по-висша юридическа сила и не би следвало да изменя законодателната воля. Като допълнителен аргумент в подкрепа на изложеното е и обстоятелството, че същият текст е включен в Проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗЕС, който предстои да бъде обсъждан от Народното събрание на Република България. Недопустимо от правно-техническа гледна точка е да се въвежда текст в наредба, който едва след неговото реално влизане в сила, ще бъде предвиден в закона, по прилагане на който е издадена тази наредба. Съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗНА, наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Принцип на законодателната техника е, че подзаконовите нормативни актове се издават в рамките, очертани от нормативните актове с по-висока юридическа сила и без да им противоречат</p>		
чл. 12.	КБМ	<p>КБМ поддържа бележката си по чл. 12 (чл. 26 при предходното обществено обсъждане) от Проекта. Считаме, че по силата на тази разпоредба, КРС би следвало да има правомощие да налага технически или експлоатационни условия само и единствено спрямо предприятието, което иска и ще ползва достъп до мрежата на предприятието със значително въздействие. Техническите или експлоатационни условия спрямо предприятието със значително въздействие върху пазара се налагат от КРС след провеждане на анализ на съответния пазар. Следователно по силата на посочената разпоредба – чл. 12 от Проекта, КРС има право да задължи единствено предприятието, искащо достъп, което от своя страна следва да има задължение да се съобрази с конкретните технически и експлоатационни изисквания, поставени от регулаторния орган.</p>	Приема се	
чл. 13	СЕК	<p>Предлагаме да бъде създаден нов чл. 13 със следния текст: Чл. 13 (1) Когато на предприятие със значително въздействие върху пазара е наложено специфично задължение за отдаване под наем на</p>	Приема се по принцип	КРС приема за необходимо да се предвиди възможността за налагане на посочената услуга като

	<p>абонатни линии при спазване на принципите на прозрачност и равнопоставеност, предприятието следва да публикува типovo предложение.</p> <p>(2) Типовото предложение съдържа най-малко условията, посочени в чл. 167, ал. 3 от ЗЕС, които са приложими за реализиране на услугата отдаване под наем на абонатни линии.</p> <p>(3) Цените, определени в типовото предложение за отдаване под наем на абонатни линии, следва да отговарят на изискването за разходоориентираност и да бъдат съобразени с пазарните цени на дребно за предоставяните чрез отдадената под наем абонатна линия услуги, така че да не се допуска създаване на ценова преса.”</p> <p>Мотиви: В Наредбата следва да се уреди изрично възможност за налагане от КРС на специфично задължение за предоставяне на wholesale line rental (WLR) – отдаване под наем на абонатни линии от предприятията с господстващо положение, притежаващи съществено съоръжение – изградената електронна съобщителна мрежа за предоставяне на фиксирана телефонна услуга с покритие в цялата страна. WLR позволява на алтернативните оператори да предоставят едновременно различни видове съобщителни услуги (например линия под наем и фиксирана гласова телефонна услуга) под собствена марка, на един абонат, който получава една сметка и заплаща целия пакет от услуги на един доставчик. Във връзка с предоставянето на услугата за наем на абонатна линия е и услугата за избор на оператор за всяко повикване или на абонаментна основа – условията за предоставянето ѝ са изрично предвидени като съдържание на типовото предложение по чл. 167, ал. 3 от ЗЕС. Съчетаването им дава възможност крайният потребител да има отношения единствено с алтернативния оператор. Господстващото предприятие има отношения единствено с алтернативния оператор, а те следва да се уреждат по еднакъв начин с всички алтернативни оператори, като така им позволяват да имат конкурентно поведение помежду си и спрямо господстващото предприятие. Практиката в европейските държави (Великобритания, Холандия, Австрия, Белгия, Дания, Франция, Ирландия, Италия, Португалия и Швеция и др.), обаче, показва, че налагането на задължението за предоставяне на WLR е съпроводено със силно противодействие от страна бившите монополисти, които благодарение</p>	<p>специфично задължение. Регулаторът счита за подходящо детайлизацията на условията, при които ще се изпълнява задължението, да се извърши с решението за налагане на съответната мярка.</p>
--	--	---

		<p>на различни пропуски в новата рамка забавят налагането на това задължение, което от своя страна се отразява отрицателно на конкуренцията върху съответните пазари. С оглед предотвратяване на подобни затруднения за българския регулатор и ускоряване на развитието на пазара, предлагаме в Наредбата изрично да се предвиди възможност за налагане на задължение за WLR, като по този начин се утвърди една добра европейска практика, както и да се посочат условията, при които задълженото предприятие следва да публикува Типово предложение.</p> <p>Следва да се отбележи, че задължение за публикуване на Типово предложение за предоставяне на WLR е наложено на и изпълнено от историческите оператори в голяма част от европейските държави – Дания, Франция, Гърция, Словения, Италия, Испания, Швеция и др.</p> <p>Цената за услугата отдаване под наем на абонатни линии следва да е разходоориентирана с оглед нуждите за преустройство на съществуващата мрежа за целите на предоставяне на WLR услугата, и съобразена с изискването господстващият оператор да не прилага ценова преса. За тази цел е препоръчително определяне на цени за отдаване под наем на абонатна линия, което да бъде извършено при определяне съотношението им с тези за съответните услуги, предлагани чрез отдадената под наем абонатна линия на пазара на дребно. Този подход е възприет в не малка част от държавите-членки на Европейския съюз, като Португалия, Швеция, Холандия, Италия, Гърция, Германия, Франция, Австрия и др.</p>		
чл. 14	СЕК	<p>2.9. Предлагаме да бъде създаден нов член 14 със следния текст:</p> <p>Чл. 14 (1) Когато на предприятие със значително въздействие върху пазара е наложено специфично задължение за предоставяне на достъп до каналната мрежа при спазване на принципите на прозрачност и равнопоставеност, предприятието следва да публикува типово предложение.</p> <p>(2) Типовото предложение съдържа най-малко условията, посочени в чл. 167, ал. 3 от ЗЕС, които са приложими за реализиране на достъп до каналната мрежа.</p> <p>(3) Цените, определени с типовото предложение за предоставяне на достъп до каналната мрежа, следва да отговарят на изискването за разходоориентираност с оглед нуждите за поддръжка и подобрения на каналната мрежа и съоръженията, необходими за осъществяване на</p>	Не се приема.	КРС поддържа мотивите, изложени в първото обществено обсъждане. Предложената разпоредба съдържа задължения, които са предмет на специфични мерки, наложени вследствие на пазарен анализ, а не на разпоредби на нормативен акт.

		<p>достъп до нея.</p> <p>(4) Задълженото предприятие следва да предоставя на заинтересувалите се оператори информация за всички нововъведения, касаещи възможностите на каналната мрежа с оглед нейния обseg, капацитет или характер на предоставяните чрез нея услуги, включително при оборудване на уличния шкаф с DSLAM.”</p> <p>Мотиви:</p> <p>Съгласно чл. 164 на ЗЕС, с разглежданата наредба следва да се определят условията и редът за осъществяване на достъп и/или взаимно свързване. Дефиницията за достъп се съдържа в т. 8 на пар. 1 от ДР на ЗЕС и гласи, че достъпът включва, между другото, и „ ... достъп до физическа инфраструктура, включително сгради, канали, шахти, кули, мачти и стълбове;”.</p> <p>Считаме, че сред изброените случаи на достъп от особено значение е при какви условия господстващия оператор ще предоставя достъп до каналната си мрежа на конкурентните предприятия. Известно е огромното значение, което има достъпът до каналната мрежа за изграждане на мрежите от ново поколение (Next Generation Networks/NGNs), съответно установяването и конкурентното развитие на пазарите на предлаганите чрез тях услуги. Считаме, че предвид липсата на алтернативно средство, чрез което операторите на кабелни мрежи за разпространение на телевизионни програми или за предоставяне на фиксирани обществени телефонни услуги и широколентов достъп до Интернет да осъществяват дейността си, реализирането на задължението за равнопоставеност при предоставяне на достъп до каналната мрежа, е от решаващо значение както с оглед навлизането на пазара, така и с оглед състоянието на конкуренцията между участниците на него. Предвид съществуващите проблеми при реализирането на този тип достъп – недобра поддръжка на каналната мрежа на БТК, чести откази на направените от конкуренти искания за достъп до нея и спорове относно цената, сме на мнение, че налагането на задължение за публикуване на Типово предложение за достъп до каналната мрежа в най-голяма степен ще допринесе за реално прилагане на принципа на равнопоставеност на операторите, предоставящи електронни съобщителни услуги. Ето защо считаме, че е от изключително значение да се предвиди възможност за вменяване на задължение на господстващия оператор при определени условия да</p>		
--	--	--	--	--

		<p>публикува Типово предложение за достъп до каналната си мрежа. Подобен подход не би бил изолиран – в Португалия чл. 26 на Закон No 5/2004 изрично урежда задължението на водещия оператор да сключва споразумения за предоставяне на достъп до канална си мрежа, мачти и други инсталации срещу съответно разходоориентирано заплащане, както и да публикува типово предложение, съдържащо условията за достъп до и използване на посочената инфраструктура. Това задължение на господстващото предприятие съществува по силата на закона, без да са необходими предварителен анализ на пазара и преценка в този смисъл на националния регулаторен орган. В Полша част от съдържанието на аналогичното типово предложение на “Телекомуникация Полска” е императивно определена от националния регулатор.</p> <p>Направеното по-горе предложение за ал. 3 относно разходоориентираността на цените за достъп, също е възприето в други европейски държави – Франция, Италия, Португалия, Испания, и има значение както с оглед осъществяване на задължението за прозрачност, така и за справедливото разпределение на ползите от използването и тежестите от поддръжката на каналната мрежа.</p> <p>Задължението за предоставяне на информация, предвидено по-горе, е тясно свързано с необходимостта от прозрачност и равнопоставеност в отношенията между операторите, както и с интензивността и конкурентното развитие на пазарите на електронни съобщителни услуги.</p> <p>Предвид на предложението за включване на нов чл.14 в текста на наредбата, следващите членове трябва да бъдат съответно преномерирани, но в настоящото становище бъдат коментирани с номерацията им според проекта.</p>		
чл. 14	СЕК	<p>2.10. В поставения на обществено обсъждане проект за наредба не се съдържат никакви правила за съвместно разполагане при взаимно свързване. Чл. 167, ал. 1, т. 2 от ЗЕС изрично предвижда, че в Типовото предложение трябва да се включат “услуги по съвместно разполагане”.</p> <p>Въпросът за съвместното разполагане е от съществено значение за уреждане на материята за осъществяване на взаимно свързване на мрежите на предприятията. С оглед на горепосоченото, считаме че е нужна регулаторна намеса, като в Наредбата се включат разпоредби,</p>	не се приема	<p>Както е отбелязано услугите за съвместно разполагане са елемент на типовото предложение и конкретните правила следва да бъдат разписани в типовото предложение. Същото се одобрява от КРС, съгласно разпоредбата на чл.167, ал.7.</p>

		<p>касаещи и съвместното разполагане.</p> <p>2.11. Предлагаме т.1 от чл.14 да отпадне, тъй като формулировката „технически най-подходящите точки” е максимално широка и позволява злоупотреби от страна на предприятията със значително въздействие върху пазара. В случай, че се запази, то следва да бъдат установени ясни и обективни критерии за преценка от страна на предприятието със значително въздействие върху пазара на „технически най-подходящите точки на неговата мрежа”.</p> <p>В допълнение считаме, че текстът на чл. 14 да стане ал. 1, в която да бъде създадена нова т. 3 (нова т.2 в случай на отпадане на настоящата т.1). , както и нова алинея 2: „3. да осигурява достъп и/или взаимно свързване на други предприятия в срок не по-дълъг от два месеца от датата на подаване на искане за достъп или взаимно свързване. (2) Ако в посочения в ал. 1, т. 3 срок предприятията не сключат договор за достъп или взаимно свързване, предприятието, поискало достъп и/или взаимно свързване, може да отправи писмено искане до комисията за съдействие за постигане на съгласие или за даване на задължителни указания по реда, предвиден в Закона за електронните съобщения (ЗЕС).” Мотиви: Предложената разпоредба на ал. 2 на чл. 14 от Наредбата следва да гарантира практическото осъществяване на задължението за взаимно</p>		<p>По отношение чл.14, т.1 – не се приема – критериите за технически най-подходящата точка зависят от спецификата на съответната мрежа и не могат да бъдат регламентирани в нормативен акт.</p> <p>По отношение на новата т.3 и нова ал.3 – не се приема – повтарят се изцяло законови разпоредби, регламентирани в раздел VIII, глава IV от ЗЕС.</p>
--	--	--	--	---

		свързване между предприятията, като даде възможност на всяка от страните, пожелала сключването на договор за предоставяне на взаимно свързване или достъп, да защити интереса си в случай на несъдействие на насрещната страна, чрез сезиране на регулаторния орган. По този начин причините за евентуалното нежелание за предоставяне на достъп и/или взаимно свързване ще бъдат подложени на обективна преценка от страна на Комисията с оглед конкретната фактическа и правна обстановка и ще се създадат условия за упражняване правомощията на регулатора по чл. 160 от ЗЕС с оглед предотвратяване на опитите за недобросъвестно ограничаване на конкуренцията във вреда на потребителите.		
чл. 14	Мобилтел	<p>Предлагаме текстът на чл. 14 от Проекта да отпадне. В случай че предложението ни не се приеме, предлагаме текстът да бъде изменен, както следва:</p> <p>„Чл.14. Предприятие със значително въздействие върху пазара, на което е наложено специфично задължение за изготвяне на Типово предложение, следва:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. да позволява достъпът и/или взаимното свързване да се осъществява в предварително посочени точки в неговата мрежа и 2. да не изисква заплащане на допълнителни съоръжения или услуги, които не са необходими за осъществяване на исканата услуга, нито да се поставя в зависимост ползването на една услуга от ползването на друга, незадължително свързана с нея услуга.” <p>Мотиви: Оправомощаващата норма на чл. 164 от ЗЕС, която представлява нормативното основание за издаване на Наредба за осъществяване на достъп и/или взаимно свързване се намира от систематична гледна точка в Раздел I „Общи положения”. Това предполага, че предметът на регулиране на Наредбата следва да бъде в съответствие със законовата делегация и да урежда принципните положения, а не и специфични случаи на осъществяване на достъп и/или взаимно свързване. ЗЕС съдържа детайлна регламентация на обществените отношения, свързани с извършването на пазарни анализи и налагането на специфични мерки за въздействие, както и тяхното съдържание. Изчерпателно е уредено и съдържанието на задължението за достъп и/или взаимно свързване в чл. 174 от закона. Правомощията на КРС по отношение на тази материя са уредени</p> 	не се приема	Разпоредбата на чл. 167, ал.5 от ЗЕС се отнася конкретно до изискванията при определяне на цените при налагане на задължението за типово предложение. Разпоредбата на чл. 167, ал.5 от ЗЕС кореспондира с чл. 9, т.2 от директивата за достъпа, според която една от целите при налагане на типово предложение е да се гарантира необвързана структура на цените. С предложението текст в наредбата се цели предприятията със значително въздействие върху пазара да не поставят в зависимост ползването на определени услуги, дори и в случаите, когато не е предвидена регулация на ценовите условия.

		<p>подробно и изчерпателно в Глава X от закона.</p> <p>Същевременно, в случай че не приеме предложението за отмяна, следва да се има предвид, че както беше посочено по-горе, съдържанието на специфичното задължение за предоставяне на достъп и/или взаимно свързване е предвидено в чл. 174 от ЗЕС. Сред изброените изисквания не са включени условията, посочени в чл. 14 от Проекта. КРС няма правомощия да разширява съдържанието на законодателни разпоредби въз основа на собствената си преценка. От друга гледна точка, съгласно чл. 167, ал. 3 от закона, в случай че на едно предприятие със значително въздействие върху пазара е наложено освен задължение за прозрачност още и задължение за равнопоставеност, то комисията може да изиска изготвяне на Типово предложение за взаимно свързване. Предвидените задължения в Проекта биха имали свое основание единствено, в случай че на съответното предприятие са наложени едновременно задължения за прозрачност и равнопоставеност, както и за публикуване на Типово предложение. В противен случай, текстът би противоречал на изричните норми на ЗЕС. Съгласно чл. 167, ал. 3, т. 1, б. „б” от ЗЕС когато е наложено специфично задължение за публикуване на Типово предложение, то може да съдържа и местоположение на точките на взаимно свързване или достъп, условия и срокове за откриването и/или закриването им, като от друга страна не е налице задължение това да бъдат технически най-подходящите точки в мрежата. От друга страна, в чл. 167, ал. 5 е предвидено, че цените по Типовото предложение имат необвързана структура, която позволява заплащане само на услугата, искана от предприятието. Следователно визираните в чл. 14 от Проекта задължения по отношение на предприятията със значително въздействие върху пазара следва да се спазват, само ако е наложено задължение за публикуване на Типово предложение. Тези задължения не могат да се налагат по принцип на всички предприятия със значително въздействие върху пазара, на които е наложено специфично задължение за предоставяне на достъп и/или взаимно свързване.</p>		
чл. 16	СЕК	<p>Считаме, че заличеният чл. 16 от Проекта трябва да бъде възстановен. С него се въвежда разпоредбата на чл. 163 от ЗЕС, която създава възможност КРС да се намеси по въпроси на достъпа и/или взаимното свързване и извън реда, предвиден за налагане на специфични</p>	Не се приема	Разпоредбата на чл.16 от проекта е отпаднала, тъй като съдържашите се в нея правомощия на КРС са регламентирани в чл.160 от ЗЕС.

		<p>задължения на предприятията със значително въздействие на пазара. Това е отделен ред за осъществяване на достъп и/или взаимно свързване, и следва да бъде развит в Наредба, чиито предмет е да даде детайлна уредба на условията и реда за осъществяване на достъп и/или взаимно свързване. Систематично погледнато, чл. 164 от ЗЕС, съдържащ делегацията за издаване на Наредбата, се намира непосредствено след разпоредбата на чл. 163 и не следва точно тази разпоредба да бъде оставяна извън приложното поле на разглеждания Проект.</p> <p>Предлагаме следната редакция на чл. 16, нов чл. 18 от Наредбата: „Чл. 18. (1) Комисията може да се намеси по въпроси на достъпа и/или взаимното свързване по своя инициатива, при необходимост или по молба на някоя от страните при липса на споразумение, когато това е оправдано с оглед постигане на целите по чл. 4 и при спазване на принципите по чл. 5. (2) Предприятията следва да осъществяват достъп и/или взаимно свързване при съобразяване със задължителните указания на комисията, наложени с решение по ал. 1.”</p>		Предложеният чл.18 повтаря закона и включването му е безпредметно.
чл. 17	КБМ	<p>КБМ подкрепя предложеното структурно изменение в Проекта. Глава трета, свързана с ограничаване и отказ на достъп и/или взаимно свързване е изчерпателна и коректна. За пълнота на регламентираната материя предлагаме в чл. 17, ал. 1 от Проекта да бъде създадено допълнително нормативно основание за отказ или ограничаване на взаимното свързване, а именно при нарушаване на съществено условие на сключен договор за взаимно свързване. Предложената хипотеза се явява логическо продължение на предвиденото в т. 4 от същата разпоредба, когато е налице неспазване на нормативните изисквания за предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги. Приемане на направеното предложение би гарантирало въздържането от недобросъвестно поведение на предприятия, осъществяващи електронни съобщения.</p>		<p>Предвид обстоятелството, че не е ясно как биха били регламентираны съществените изисквания в съответните договори, тъй като това зависи от свободната воля на страните(освен при одобряване на типово предложение), КРС не би могла предварително с нормативен акт да определи, че тези не дефинирани условия могат да бъдат основания за отказ. Смесът на разпоредбата е да регламентират основанията за отказ от гледна точка спецификата на самото взаимно свързване, в договорите могат да бъдат включвани клаузи, които да регламентират общите договорни</p>

				отношения между страните.
Чл.17	СЕК	<p>Считаме, че новоприетата т. 4 на чл. 17, ал. 1 от Проекта следва да отпадне.</p> <p>Новата т. 4 на чл. 17, ал. 1 предвижда, че предприятията могат да откажат или да ограничат осигуряването на взаимно свързване при неспазване на нормативните изисквания за предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги.</p> <p>Т. 1 на чл. 17, ал. 1 съдържа основните нормативни изисквания, неспазването на които може да доведе до ограничение или отказ на осигуряване на взаимното свързване, а именно:</p> <ul style="list-style-type: none"> • осигуряване възможност на потребителите да ползват услугите с качество не по-лошо от това, осигурено в собствената им мрежа; • осигуряване на оперативна съвместимост между услугите, като: <ol style="list-style-type: none"> 1. се използват стандартизирани интерфейси и протоколи; 2. се гарантират сигурността на работата на мрежата при възникване на непреодолима сила в резултат на природни бедствия или аварии в мрежата; 3. се осигурят запазване целостта на мрежата при възможно нарушаване функционирането и/или управлението на мрежата или на елементи от нея. • спазване на нормативните изисквания, свързани със защита на личните данни и тайната на съобщенията. <p>Посочените нормативни изисквания са основните, касаещи взаимното свързване на мрежи, и всяко разширяване на възможните основания за отказ или ограничаване на осигуряването на взаимно свързване крие опасност от злоупотреби от страна на предприятията, които да могат да ограничават или отказват взаимно свързване и при твърдяно неспазване на нормативни изисквания, нямащи нищо общо с взаимното свързване на мрежите на предприятията. С оглед избягване на възможностите за безоснователно ограничаване или отказ от взаимно свързване, т. 4 трябва да бъде заличена и разпоредбата да бъде възстановена в първоначалния си вид.</p>	Приема се частично	Точка 4 се изменя по следния начин: 4. неспазване на нормативните изисквания за предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги, когато се засяга взаимното свързване и достъпа.
чл. 19	Мобилтел	<p>Предлагаме текстът на ал. 3 на чл. 19 от Проекта да придобие следния вид:</p> <p>„(3) В договорите за достъп, предприятията могат да договорят всички</p>	Не се приема	Предмет на наредбата е да уреди редът и условията за достъп,

		или някои от следните условия.” Мотиви: КРС няма законови основания да ограничава свободата на договаряне, предвидена съгласно чл. 159, ал. 1 от ЗЕС. Щом предоставянето на достъп е оставено на свободната воля на предприятията, то и условията, които регламентират предоставения достъп, следва да бъдат уговорени между страните без ограничения.		условията по чл.19, ал.3 са минимално необходими за неговото реализиране.
чл. 19	СЕК	Предлагаме в чл. 19, ал. 2, т. 1, след думите „услуги по взаимно свързване” да се добави текстът: „които се отнасят до всички видове номера, ползвани от предприятията – географски и негеографски, кодове за достъп до негеографски услуги и кратки национални номера;” Мотиви: Получавайки от КРС съответния индивидуално определен ограничен ресурс номера, всяко предприятие следва да има правото и задължението да нормира в договорите си за взаимно свързване услугите за трафик към всички видове номера – географски и негеографски, включително кодове за достъп до негеографски услуги и кратки национални номера. Понастоящем уредбата на услугите, свързани с негеографските номера, в типовото предложение на БТК за взаимно свързване и договорите за взаимно свързване е крайно незадоволителна, поради което негеографските номера са в голяма степен неоползотворен ресурс. Наредбата следва да закрепи нормативно императива за уреждане в договорите за взаимно свързване на трафика от и към всички видове номера, като условията за предоставяне на услуги с безплатен достъп, персонален номер и такива с добавена стойност, достъпни чрез негеографски номера (0700, 0800 и 090) не следва да бъдат изключвани от приложното поле на договорите за предоставяне на взаимно свързване и договарянето им между операторите не следва да бъде оставено единствено на тяхното усмотрение.	Не се приема	Предмет на чл. 19, ал.2, т.1 са услугите на едро по взаимно свързване, които се предоставят между операторите, а не потребителските услуги.
чл. 19 ал.5	СЕК	Предлагаме в чл. 19 да се създаде нова ал. 5 със следното съдържание: (5) Договорите за взаимно свързване се сключват за неопределен срок, без възможност за едностранно безвиновно прекратяване.” Мотиви: Предложението за ограничаване възможностите на предприятията за	Не се приема	Посоченото изискване следва да се уреди в договорите. В случай на нарушаване на разпоредбата на чл.158 от ЗЕС – прекратяване на договора без да са налице нормативно установените изисквания има възможност за сезиране на КРС.

		<p>едностранно безвиновно прекратяване на договорите за взаимно свързване се прави с оглед чл. 158 от ЗЕС, който предвижда не само право, но и задължение за предприятията, предоставящи услуги посредством обществени електронни съобщителни мрежи, да осъществяват взаимно свързване между мрежите си. Интересите на потребителите на две мрежи налагат непрекъсваемост на взаимната свързаност. Ето защо е необходимо договорите за взаимно свързване да се сключват като безсрочни. Аргумент в полза на това предложение е и фактът, че дори да прекратят договора по между си, предприятията ще имат не само правото, но и задължението да сключат отново договор за взаимно свързване – чл. 158 от ЗЕС, като междуременно ще се накърнят интересите на техните потребители, които ще бъдат лишени от възможността да ползват услугите, предоставяни от мрежата на другото предприятие.</p> <p>С въвеждане на предложената разпоредба ще се прекрати и порочната практика договори за взаимно свързване да се сключват за определен срок (една или две години), както и да се включва възможност за тяхното едностранно безвиновно прекратяване от всяка от страните. Реализирането на тази възможност би означавало увреждане на интересите на крайните потребители, без да е налице каквото и да било нарушение или неизпълнение на задължение от страна на което и да е от взаимосвързаните предприятия.</p>		
Чл.20	СЕК	<p>Предлагаме текстът на чл. 20 да стане ал. 1, като се добавят ал. 2 – 4 със следното съдържание:</p> <p>„3.1. „(2) Задължение по чл. 1 не възниква в случай, че страна по договор за достъп и/или взаимно свързване не отговаря на изискванията на чл. 3, ал. 1 и/или чл. 4, ал. 1.”</p> <p>Мотиви:</p> <p>Намираме, че е неоправдано на Комисията да се представят всички договори за достъп и/или взаимно свързване. Така, например, договори за взаимно свързване могат да сключват и предприятия, които не отговарят на изискването на чл. 4, ал. 1 да притежават предоставени за първично ползване номера от Националния номерационен план, при условия, че сключването на такива договори не е задължение за предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, нито</p>	Не се приема	<p>В случаите, когато не са изпълнени изискванията на чл. 3, ал. 1 и/или чл. 4, ал. 1, предприятията не са адресати на наредбата. Въвеждането на предложената разпоредба не се налага.</p> <p>Предложената ал.3 е уредена в ЗЕС. Предложената ал.4 може да бъде предмет на акта, с който се извършва съответното изменение.</p>

подлежи на контрол или регулиране от КРС. Съгласно чл. 4, ал. 2 договори за взаимно свързване могат да сключват и предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, които не предоставят обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги на територията на Република България. Необосновано е такива договори да се предоставят на Комисията – това означава нейното затрупване с копия на хиляди договори, като договори за международен роуминг, договори за международно терминиране, договори с VoIP доставчици и пр. Очевидно е, че КРС не е в състояние, нито е необходимо да се запознава и изследва съдържанието на всички тези договори.

4.3.2. (3) Комисията може да се намеси по своя инициатива, в случай че условията на договорите по ал. 1 противоречат на изискванията на ЗЕС или актовете по прилагането му, като даде задължителни указания на страните за отстраняване на нарушенията, когато това е оправдано с оглед постигане на целите по чл. 4 и при спазване на принципите по чл. 5 от ЗЕС.

(4) В случай на промяна в законодателство, уреждащо условията и реда за осъществяване на достъп и/или взаимно свързване, предприятията следва да приведат сключените договори за достъп и/или взаимно свързване в съответствие с приложимите нормативните изисквания в срок до 30 дни от влизането им в сила, освен ако в нормативен акт не е предвидено друго.”

Мотиви:

Допълването на чл. 20 с ал. 3 и ал. 4 по предложения начин е обосновано с оглед по-детайлното установяване контролните правомощия на Комисията при установено от нея противоречие на тези условия със закона. Следва да се отбележи, че информирането на Комисията за сключени договори за достъп или взаимно свързване не се прави самоцелно, а именно с оглед установяване и отстраняване на евентуални нарушения на законоустановения режим, като по този начин се защитават интересите на потребителите и се осигурява нормалното функциониране на конкуренцията на пазара. За реализирането именно на тази функция на Комисията предлагаме текстовете на ал. 3 и 4 – за да не бъде уведомяването ѝ лишено от практически последици,

		<p>Комисията следва да има изрично предоставено правомощие за намеса със задължителни за страните указания в случаите, когато прецени че е налице противоречие с изискванията на ЗЕС или актовете по прилагането му.</p> <p>Наред с това, евентуалната промяна на законодателните изисквания, предполага съобразяването на договорите по ал. 1 с новите условия, което логично води до необходимост да се извърши подобна преценка за законосъобразност и на новите договорни клаузи. По този начин се постига на практика един по-ефективен контрол за законосъобразността на посочените споразумения.</p>		
Чл.21	СЕК	<p>4.4. Предлагаме създаване на нов чл. 21 със следното съдържание:</p> <p>“Чл. 21. (1) Когато на предприятие със значително въздействие върху пазара с решение на комисията е наложено специфично задължение за публикуване на типово предложение за предоставяне на услуги по взаимно свързване, то съдържа най-малко условията, посочени в чл. 167, ал. 3 от ЗЕС, които са приложими към взаимното свързване.</p> <p>(2) С решението си по ал. 1 комисията определя кои услуги задължително трябва да бъдат описани в типовото предложение на задълженото предприятие. Предприятията по чл. 135 от ЗЕС задължително включват в типовото предложение и условията и реда за предоставяне на услугата избор на оператор за всяко повикване и на абонаментна основа.</p> <p>(3) Задължените предприятия предоставят услуги по изграждане на свързваща линия, съвместно разполагане и съвместно ползване на оборудване, цените за които се поделят между предприятията, съобразно обема на изходящия трафик от съответната мрежа. Използваният коефициент се осъвременява на всеки три месеца.”</p> <p>Мотиви:</p> <p>Задължението за предприятията по чл. 135 от ЗЕС, посочено в ал. 2 на предложението ни, произтича от тяхната особена позиция, определена от непосредствената им свързаност с крайните абонати, и от необходимостта да се гарантира на практика изпълнението на законното им задължение по чл. 135, ал. 1 чрез включване в типовото предложение на условията за това.</p>	Не се приема	Относно ал.1 и ал.2 – предложените изисквания са предмет на анализите, при детайлизиране начина на изпълнение на съответната мярка. По отношение услугата „избор на оператор”, ЗЕС предвижда отделен нормативен акт за уреждане на реда и условията за предоставяне на тази услуга.

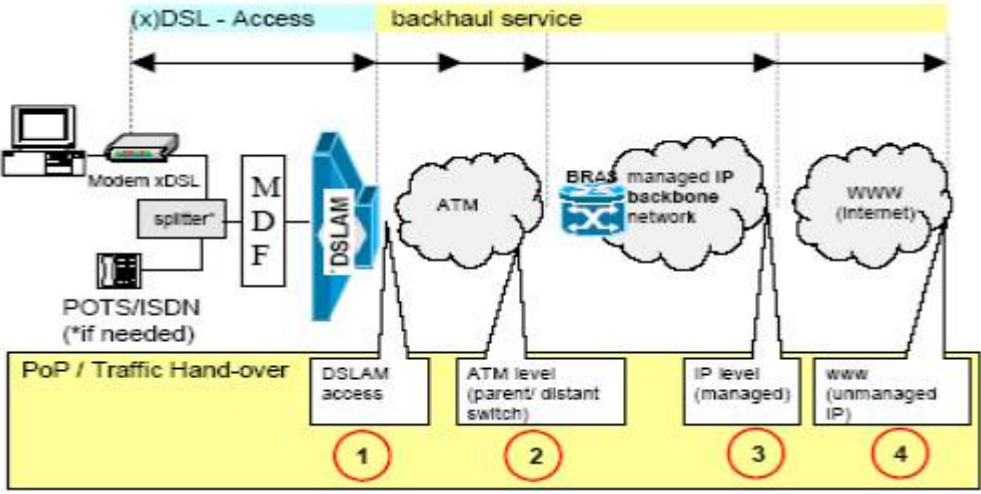
		Предвидените в ал. 3 изисквания за изграждане на свързваща линия, съвместно разполагане и съвместно ползване на оборудване са свързани с практическите нужди, наложени от естеството на взаимното свързване. Предложението за поделяне между страните на разходите по свързването се аргументира с реципрочните задължения за двете свързали мрежите си предприятия да предоставят на своите абонати възможност за осъществяване на повиквания към мрежата на насрещното предприятие. Доколкото взаимното свързване е изпълнение на законови задължения на свързващите мрежите си предприятия, резонно е разходите по изграждането и поддържането му като физическа инфраструктура да се поделят между двете предприятия.		
Чл.22	СЕК	<p>4.5. Предлагаме създаване на нов чл. 22 със следното съдържание:</p> <p>„Чл. 22. (1) В двумесечен срок от налагане на специфичното задължение за изготвяне на типово предложение за взаимно свързване или за достъп, задълженото предприятие предоставя на Комисията предложение, което се поставя на обществени консултации по реда на чл.37 от ЗЕС. В случай, че на задълженото предприятие е наложено и задължение за ценови ограничения и/или разходоориентирани цени, то предоставя заедно с предложението си и документите за ценообразуване на цените за взаимно свързване или за достъп.</p> <p>(2) С решение по чл. 167, ал. 7 от ЗЕС Комисията одобрява без забележки или задължава предприятието да измени типовото си предложение. Със същото решение Комисията може да наложи ценови ограничения при ползване на някой от методите по чл. 220, ал. 2 от ЗЕС.</p> <p>(3) В случай, че бъде задължено да измени типовото си предложение, в 14-дневен срок от получаване на решението на Комисията предприятието представя на Комисията измененото типово предложение за окончателно одобрение. Комисията одобрява типовото предложение с решение в 14-дневен срок от повторното му представяне.</p> <p>(4) В случай, че предприятието не внесе измененото типово предложение в срока по ал. 3 или Комисията установи, че предприятието не е изменило типовото предложение съгласно</p>	Не се приема	Посочените разпоредби са предмет на решенията за пазарен анализ и за одобряване на съответното типово предложение. Разпоредбата въвежда процедура за одобряване на типово предложение, която е уредена в ЗЕС и не е предмет на наредбата.

	<p>дадените указания или не е отразило точно наложените ценови ограничения, Комисията одобрява типовото предложение с измененията, които е изисквала с решението по чл. 167, ал. 7 от ЗЕС.</p> <p>(5) След одобряване на типовото предложение по реда на ал. 2, ал. 3 или ал. 4, в едноседмичен срок от получаване на решението на Комисията задълженото предприятие го публикува на официалната си Интернет страница. Комисията публикува в същия срок текста на типовото предложение на официалната си Интернет страница.”</p> <p>Мотиви:</p> <p>Считаме, че законовата делегация на чл. 164 от ЗЕС позволява и изисква в Наредбата да се включат и правила за приемане и изменение на типовите предложения от задължените предприятия. Процедурите, разписани в ЗЕС за одобрение на типовите предложения, както и за техните последващи измененията, са непълни, поради което трябва да бъдат детайлизирани с наредбата, която урежда условията и реда на осъществяване на достъп и взаимното свързване. Необходимо е на подзаконово нормативно ниво да се създадат еднакви правила за поставяне на проектите за типови предложения на обществени консултации, както и за даване на срок, в който след налагане на съответното специфично задължение предприятията следва да изготвят проект и да го предоставят за консултации.</p> <p>Смисълът на изготвянето на Типови предложения от задължените предприятия е именно в предоставянето на възможност както на регулатора, така и на останалите засегнати предприятия да изразят становища и да дадат предложения още в процеса на тяхното изготвяне. При решаване на въпроси от обществена значимост за развитие на електронните съобщения е необходимо провеждане на процедура за обществени консултации, тъй като това ще позволи в по-голяма степен отразяването на обществения интерес в конкретните разрешения.</p> <p>Процедурата следва да дава възможност при установени недостатъци в проекта за Типово предложение, на предприятието да бъде наложено извършването на конкретни промени в него, като за това получава и съответен срок.</p> <p>Предлаганата ал. 4 отразява виждането, че несъобразяването на</p>		
--	---	--	--

		<p>предприятие с указанията на Комисията не следва да възпрепятства тяхното осъществяване на практика. Разпоредбата гарантира, че независимо от нежеланието на задълженото предприятие да измени Типовото си предложение или да въведе наложените му ценови ограничения, указанията на Комисията ще бъдат приложени и незаконосъобразност няма да бъде допусната.</p> <p>Изискването за публикуване на решението за одобряване на Типовото предложение и самото него е предвидено във връзка с необходимостта от информираност и предназначението на типовото предложение.</p>		
Чл.23	СЕК	<p>4.6. Предлагаме да бъде създаден нов чл. 23:</p> <p>“Чл. 23. (1) Типовото предложение се изменя ежегодно по инициатива на задълженото предприятие или на Комисията по реда на чл. 167, ал. 9 от ЗЕС. Предложението за изменение се внася за одобрение в Комисията не по-късно от 30 септември всяка година. Изменението на типовото предложение се одобрява и публикува по реда на чл. 22, ал. 2-5.</p> <p>(2) След публикуване на измененото типово предложение, в 10-дневен срок от получаване на решението на Комисията задълженото предприятие изпраща проекти на допълнителни споразумения за изменение на сключените индивидуални договори на всички предприятия, с които има сключени индивидуални договори. В едномесечен срок предприятията сключват допълнителни споразумения към индивидуалните договори и ги изпращат за сведения в Комисията.</p> <p>(3) При промяна в приложимата нормативна уредба, касаеща предоставянето на услугите по достъп или взаимно свързване, задължените предприятия изменят типовото предложение и го внася за одобрение в комисията в 30-дневен срок от влизане в сила на приложимите нормативни актове или промените в тях.”</p> <p>Мотиви:</p> <p>Предлаганият текст отразява необходимостта от актуализиране условията на типовите предложения във връзка с развитието и изменението на пазарните условия. За да се гарантира законосъобразността на измененията, тяхното утвърждаване следва да</p>	Не се приема	Ефективната регулация може да изисква изменение на типовото предложение и на по-малък период. По същите мотиви конкретните срокове за публикуване на типовото предложение и за сключване на договори за взаимно свързване би следвало да са в правомощията на КРС при одобряване на съответното типово предложение или на негово изменение.

		<p>стане след провеждане на процедурата по обществени консултации на типово предложение, описана по-горе.</p> <p>Тъй като причините, налагащи измененията в типовите предложения, са свързани с изменения в обективни фактори, както и с оглед продължителния характер на отношенията по договорите, сключени въз основа на типово предложение, считаме за необходимо направените промени да се отразят в тези договори. За да има желаните ефект, изискването за прилагане на практика на измененията в типовите предложения чрез включването им в договорите, както и самото задължение за ежегодното им изменение, следва да бъде обвързано с конкретен срок. Посоченият срок за внасяне на предложение за изменение на типовите предложения в КРС до 30 септември дава възможност процесът по обществени консултации и одобрение да завърши до края на съответната календарна година, за да могат новите типови предложения и условията по тях да влязат в сила от 1 януари на следващата година.</p> <p>При промяна в приложимата нормативна уредба определени клаузи на типовото предложение могат да станат нищожни (с аргумент от 168, ал. 8 от ЗЕС), което би довело до неясноти и спорове по прилагането му. В такива случаи не е удачно да се изчаква годишното изменение на типовото предложение, а е нужно в кратък срок то да бъде приведено в съответствие с актуалната нормативна уредба.</p>		
в т.2 параграф 1	КБМ	На следващо място, считаме, че следва в т.2 на параграф 1 от допълнителните разпоредби текстът „в рамките на зоната, обслужвана от съответната селищна централа” да бъде заменен с текста „в рамките на зоната на населеното място”.	Не се приема	
в т.2 параграф 1	СЕК	Предлагаме в пар. 1, т. 2 от ДР да се измени както следва: „2. „Дистанционно съвместно разполагане” – услуга по изграждане и поддържане на свързващ кабел, за нуждите на необвързания достъп, между главния репартитор на селищната централа, уличен шкаф или друго еквивалентно съоръжение в електронна съобщителна мрежа за предоставяне на фиксирана телефонна услуга на предприятието предоставящо достъпа, и съоръжение на предприятието, което ползва необвързан достъп извън помещения на предприятието предоставящо достъпа, в рамките на зоната, обслужвана от съответната селищна	Приема се частично	2. „Дистанционно съвместно разполагане” е услуга по изграждане и поддържане на свързващ кабел, за нуждите на необвързания достъп, между главния репартитор на селищната централа, уличен шкаф или друго еквивалентно съоръжение в електронна съобщителна мрежа за предоставяне на фиксирана телефонна услуга на предприятието

		централа.”		предоставящо достъпа, и съоръжение на предприятието, което ползва необвързан достъп извън сградата на главния репартистор в рамките на зоната, обслужвана от съответната селищна централа. В §1, т.2 пред думите „или друго еквивалентно съоръжение” се добавят думите „уличен шкаф”
т.3 на параграф 1	КБМ	В същото време „предоставянето на достъпа до междинна точка на абонатната линия” по смисъла на т.3 на параграф 1 от допълнителните разпоредби следва да се ползва по усмотрение на ползващото го предприятие, но не и да бъде налагано за задължително ползване от страна на предоставящото го предприятие.	Не се приема	С наредбата се дава възможност на заинтересовано предприятие да ползва sub loop, не се въвежда задължение за това предприятие винаги да ползва достъпа до междинна точка на абонатната линия.
т.3	БТК	Предлагаме следната промяна на т. 3 от Допълнителните разпоредби: „Достъп до междинна точка от абонатната линия” (sub loop) е предоставяне на достъп в кабелен разпределителен шкаф, който се намира между крайната точка на мрежата и главния репартистор. Мотиви: Понятието „друга междинна точка” създава неяснота, тъй като междинни точки кабелните муфи и други съоръжения, в които не може да се осъществи достъп.	Не се приема	Така предложеният текст ограничава възможните точки за достъп до междинна точка от абонатната линия.
т.6 на параграф 1	СЕК	Предлагаме в пар. 1, т. 6 от ДР след думите „селищната централа” да се добавят думите „или друго еквивалентно съоръжение в електронна съобщителна мрежа за предоставяне на фиксирана телефонна услуга” Мотиви: Доводите в подкрепа на предложенията по т. 25 и т. 26 по-горе са свързани с необходимостта от уточняване на терминологията и даване на максимално точно и ясно легално определение.	Не се приема	Предложеният текст обезсмисля дефиницията на дистанционно съвместно разполагане.
т. 7		Предлагаме следната редакция т. 7 от Допълнителните разпоредби „Услуга по пренос (backhaul) при битстрийм достъп” – услуга, даваща	Приема се частично	Предложната дефиниция не е коректна, но считаме че е необходимо да се изясни че точките на присъствие

		<p>възможност за пренос между монтиране на абонатна линия устройства за предоставяне на широколентови услуги и съответно ниво в мрежата на основния оператор в което се осъществява битстрийм достъп.”</p> <p>Мотиви: Предложеният текст в Проекта дава възможност за нееднозначно тълкуване.</p> <p>Така например дефиницията дава възможност в случай, че предприятие искащо достъп на второ ниво няма точка на присъствие в селище с изграден MAN, а в друго селище предприятието, предоставящо битстрийм достъп следва да изгради свързаност в точка на присъствие в друго населено място, т. е. в друг MAN. Подобно тълкуване е в противоречие с видовете битстрийм достъп, посочени в чл. 10.</p> <p>Това е видно и от схемата предложена в EUROPEAN REGULATORS GROUP common position (ERG (03) Rev2) of May 25-26, 2005 on wholesale bitstream access.</p> <p>The diagram illustrates the network architecture for broadband access. It is divided into two main sections: '(x)DSL - Access' and 'backhaul service'. In the access section, a user's computer and modem connect to a DSLAM (DSL Access Multiplexer) via a splitter. The DSLAM is connected to an ATM network. The backhaul service section includes an ATM level (parent/distant switch), a BRAS (Broadband Remote Access Server) managed IP backbone network, and a www (unmanaged IP) cloud. The diagram also shows a PoP / Traffic Hand-over area at the bottom, with four numbered points (1, 2, 3, 4) corresponding to the DSLAM access, ATM level, IP level, and www components.</p>		<p>и достъп следва да са в едно населено място.</p>
<p>нови т. 9, 10 и 11 параг</p>	<p>СЕК</p>	<p>Предлагаме в пар. 1 от ДР да се добавят нови т. 9, 10 и 11 със следното съдържание:</p> <p>“9. „Предоставяне под наем на абонатна линия” означава предоставяне на целия капацитет на определена абонатна линия за предаване на информация между определени крайни точки на мрежата, което не</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Не са приети забележките за включване на текстове в основните раздели, поради което включването на предложените дефиниции е безпредметно</p>

раф 1		<p>включва маршрутизирането на съобщенията.</p> <p>10. „Достъп до канална мрежа” означава възможност за използване капацитета на изградена подземна тръбна мрежа, използвана за изграждане на кабелни електронни съобщителни мрежи и изтегляне на съобщителни кабели в защитни и/или канални тръби.</p> <p>11. „Избор на оператор за всяко повикване и на абонаментна основа” означава услуга, предоставяно от предприятие, предоставящо обществени телефонни мрежи и/или услуги, чрез която потребителите на мрежата му получават достъп до обществени телефонни услуги на предприятия, чиито мрежи са взаимно свързани, за всяко повикване посредством код за достъп и/или на абонаментна основа.”</p> <p>Мотиви:</p> <p>Включването на посочените легални определения дава яснота и уеднаквява разбиранията относно съдържанието на тези услуги и използваните термини, като едновременно с това спомага за правилното разбиране и прилагане на разпоредбите на закона и наредбата.</p>		
параг раф 3	СЕК	<p>Считаме, че заличеният пар. 3 трябва да бъде възстановен като пар. 2 на Допълнителните разпоредби:</p> <p>§ 2. С тази наредба се въвеждат разпоредби на Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно достъп до и взаимно свързване на електронни съобщителни мрежи и прилежащи съоръжения (Директива за достъпа), ОВ, L 108, 24.04.2002 г., ОВ, специално издание на български език, 2007, глава 13, том 35, стр. 169.</p> <p>Мотиви:</p> <p>На основание чл. 32, ал.2, т. 4 от Указ №833 за прилагане на Закона за нормативните актове в Допълнителните разпоредби на нормативния акт следва да се включват разпоредби, които посочват директивите на Европейския съюз, чиито изисквания се въвеждат в българското законодателство със съответния акт.</p> <p>Доколкото с Наредбата се въвеждат, между другото, разпоредби от Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март</p>	Не се приема	ЗЕС е нотифициран пред ЕК като акт, транспониращ регулаторна рамка 2002.

	<p>2002 г. относно достъп до и взаимно свързване на електронни съобщителни мрежи и прилежащи съоръжения (Директива за достъпа), предлагаме създаването на нов параграф 2 на Допълнителните разпоредби с посочения по-горе текст.</p> <p>Не споделяме направените в процеса на обществено обсъждане на първия Проект предложения за отпадане на посочената разпоредба, с аргумента, че със Закона за електронните съобщения е транспонирана в цялост Регулаторна рамка 2002 на ЕС, включително Директивата за достъпа. Законът съдържа общата нормативна уредба на достъпа и взаимното свързване, като детайлната регламентация на условията и реда за тяхното осъществяване трябва да бъде дадена с Наредбата, в каквато посока е и изричната делегация на чл. 164 от ЗЕС.</p> <p>При издаване на подзаконови нормативни актове по прилагане на ЗЕС вече многократно в Допълнителни или Преходни и заключителни разпоредби е посочвано изискванията на кои директивите на Европейския съюз се въвеждат в българското законодателство със съответния акт. Като примери могат да бъдат посочени:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Пар. 3 на ПЗР на Наредба № 5 от 13.12.2007 г. за условията и реда за издаване на телефонни указатели, включително работата с базите данни, тяхното прехвърляне и ползване, както и за предоставяне на телефонни справочни услуги; • Пар. 4 на ПЗР на Наредба № 40 от 7.01.2008 г. за категориите данни и реда, по който се съхраняват и предоставят от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за нуждите на националната сигурност и за разкриване на престъпления; • Пар. 2 на ДР на Методиката за условията и реда за определяне, анализ и оценка на съответните пазари и критериите за определяне на предприятия със значително въздействие върху пазара; и др. <p>Видно е, че е налице трайна нормотворческа техника по имплементиране на разпоредби от директиви от Регулаторна рамка 2002 на ЕС чрез подзаконови нормативни актове. Подобна практика не противоречи на Закона за нормативните актове, а е съобразена с факта, че с един законов акт не може да се уредят в цялост регулираните обществени отношения – това често става с</p>		
--	--	--	--

		подзаконовите нормативни актове по прилагането му, чрез които се постига детайлност на уредбата, както и пълно имплементиране на съответните директиви на ЕС в националното законодателство.		
нов параграф	Мобилтел	<p>Предлагаме създаването на дефиниция за „допълнителни услуги” в Допълнителната разпоредба, както следва:</p> <p>„Допълнителни услуги” са услуги по предоставяне на технически съоръжения и програмни средства, необходими за осъществяване на взаимно свързване.</p> <p>Мотиви: Разпоредбата цели постигане на систематичност и яснота по отношение на обхвата на предоставяните услуги, необходими за осъществяване на взаимно свързване. Предложената редакция не е нова за правната уредба в областта на реализиране на взаимно свързване и възпроизвежда текста на т. 9 от параграф 1 на Наредба No 10 от 29.06.2004 г. за условията и реда за взаимно свързване на далекосъобщителни мрежи. Същевременно, предложението е във връзка с направеното предложение за изменение на чл. 5, ал. 5 от Проекта. Съответните изменения ще осигурят приемственост в законодателството и същевременно плавен преход към преуреждане на материята и взаимоотношенията между предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи.</p>	Не се приема	В наредбата не се използва такова понятие
§ 4(1)	Мобилтел	<p>Предлагаме срокът по параграф 4 (1) от Преходните и заключителни разпоредби на Проекта да бъде удължен от един месец на два месеца.</p> <p>Мотиви: Мобилтел принципно подкрепя предложението за определяне на срок, в който предприятията следва да приведат съществуващите договори за взаимно свързване в съответствие с изискванията на Наредбата. Практиката по изменение на споразумения за взаимно свързване обаче показва, че необходимия срок за провеждане на преговори е по-дълъг заради технологичното време по подготвяне на изменението, съгласуването му между страните и двустранното му подписване. Считаме, че едномесечният срок не взема предвид възможностите на предприятията, които имат сключени договори за взаимно свързване с всички или с почти всички други предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи.</p>	Приема се	
§ 4(1)	СЕК	Считаме, че в новосъздадения пар. 4 следва да бъдат направени	Приема се	С разпоредба на нормативен акт, още повече, с преходна такава не могат да

		<p>следните изменения в ал. 1 и ал. 2:</p> <p>§ 4. (1) Сключените договори за взаимно свързване и за достъп, които не са сключени въз основа на действащо типово предложение, се привеждат в съответствие с настоящата наредба в срок до един месец от влизане в сила на наредбата.</p> <p>(2) Предприятията по §7 от Закона за електронните съобщения, за които продължава да е в сила задължението за осъществяване на достъп и взаимно свързване въз основа на типово предложение, следва да приведат типовите си предложения в съответствие с настоящата наредба и да внесат изменените типови предложения за одобряване от комисията в срок до един месец от влизане в сила на наредбата. При изменение на Типовото предложение на договора за взаимно свързване на „Българска телекомуникационна компания” АД цените на услугите за трафик в единичен сегмент не могат да бъдат по-високи от действащите към момента на влизане в сила на тази наредба цени на услугите за трафик в метро сегмент.”</p> <p>Мотиви:</p> <p>В случай, че не бъде прието предложението ни за изменение на чл. 6, ал. 5 от Проекта и чл. 6 бъде приет в сегашния си вид, ще отпадне метро сегментът при осъществяване на взаимно свързване на мрежите, по цени на който в момента се осъществява основната част от терминиране на трафика между мрежите на предприятията, предоставящи фиксирани гласови телефонни услуги. Без гаранции, че цените на заместващия го единичен сегмент ще бъдат не по-високи от тези на сега съществуващия метро сегмент, ще се постигне ефект на повишаване на цените на услугите за трафик при взаимно свързване на фиксираните мрежи, които и в момента са сред най-високите в Европейския съюз. Ето защо е необходимо на нормативно ниво да се скрепи задължение на БТК, при сключване на анекси към съществуващите договори за взаимно свързване по типовото предложение, да предложи на конкурентните оператори цени, не по-високи от приложимите в настоящия момент в отношенията с тях.</p>	частично	се въвеждат правила, които са предмет на специфични задължения, наложени вследствие на пазарен анализ.
§ 4(2)	Мобилтел	Предлагаме текстът на параграф 4 (2) от Преходните и заключителни разпоредби да бъде допълнен, като в края на второто изречение се добавят думите „в срок до два месеца след одобряването му от	Приема се	

		<p>комисията”.</p> <p>Мотиви: С оглед спазването на принципа на равнопоставено третиране на предприятията от страна на КРС, следва да се предвиди и срок, в който предприятията, които имат задължение за изготвяне на типово предложение следва да изменят договорите си, а не само срок за изменение на самото типово предложение.</p>		
§ 4(3)	СЕК	<p>Предлагаме създаване на нова ал. 3 в пар. 4 на Преходните и заключителни разпоредби:</p> <p>„(3) След публикуване на изменените типови предложения, в 10-дневен срок от получаване на решението на комисията задължените предприятия изпращат проекти на допълнителни споразумения за изменение на сключените индивидуални договори на всички предприятия, с които имат сключени индивидуални договори. В едномесечен срок предприятията сключват допълнителни споразумения към индивидуалните договори и ги изпращат за сведения в Комисията.”</p> <p>Мотиви:</p> <p>Направеното предложение цели да създаде една ясна и ефективна уредба, с точно очертаване на задълженията на съответните предприятия за изменения на сключените договори въз основа на типови предложения. Безлични конструкции като „договорите ... се привеждат в съответствие с типовото предложение”, на практика не съдържат задължения, тъй като не посочват адресат, нито дават срок за изпълнение на тези задължения. Ето защо трябва да е ясно, че във възможно най-кратък срок след одобрение на изменението на съответното типово предложение, именно задълженото предприятие трябва да изготви и изпрати на своите контрагенти предложение за изменение на сключените договори.</p> <p>За да има ефект разглежданата разпоредба, в посочения срок предприятията не само следва да сключат допълнителни споразумения към договорите си за взаимно свързване, но и да уведомят за това КРС, за да може комисията да проследи изпълнението на техните задължения.</p>	Приема се по принцип	Определен е срок съобразно предходната забележка.

